©

[illegible]

No. 2 12 [illegible] 1933.

3L

[illegible], N128K[illegible]

N33.6.2

189135

KALANILAYAM

தனிப்பிரதி விலை அணா மூன்று.

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா
உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—
வேளாளர் தெரு,
புரசைபாக்கம், சென்னை

Vol 6] 1933 வரு ஜனவரி மீ 12உ [No. 2

பொருளடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader) 21
2. தமிழ்ப்பாடம்
(நளவெண்பா - கலிநீங்குகாண்டம்) 23
3. கலித்தொகை—(பாலைக்கலி-1)
T. A. கனகசபாபதி முதலியார் 25
4. நம்மாழ்வார் வைபவம் (4 பத்து-4 தசகம்)
K. இராஜகோபாலாசாரியார் B.A.B.L. 27
5. வாழி தோழி (ஓர் கார் நாடகம்)
P. இராமாநுஜன் 28
6. பொதிகை நிகண்டு (அகரவருக்கம்)
S. வையாபுரிப்பிள்ளை B.A. B.L. 29
7. தேவகி (ஓர் நாவல்)
K. இராஜகோபாலன் 31
8. காற்று ... அங்கம் 1. களம் 1)
(Shakespeare ... pest) 32
9. யாப்பிலக்கணம் — தலை
வித்துவான் M. V. வேணுகோபாலப்பிள்ளை
10. கம்பராமாயணம் (மாரீசன் வதைப்படலம்)
T. N. சேஷாசலம் B.A. B.L. 36
11. Cross Word Puzzle No. 1. 38
12. வர்த்தமானம் 39

கலாநிலயம்

189135

சொன்னால் விரோதம் 1.

எண்ணியபடி யெல்லாம் இருக்க இயலவில்லை என்பது தெரிந்ததும், இருக்கின்றபடியேதான் இனி எண்ணித் தீரவேண்டும் என்று மாந்தர் முடிவுசெய்துவிடுவது அழகன்று. "மாநுட இயற்கை, மாநுட இயற்கை" என்று ஒரு சொற்றொடரைப் பொருளல்லாப் பொருளில் பாவித்து, "பாவங்கள் பற்பலவற்றிற்குப் பழவடியேம் யாம்" என்னும் இப்பாரியவத்தைச் சுமக்காத மாந்தர் மிகச் சிலர். மாநுட இயற்கை இருக்குமாறிருக்க (Human nature being what it is) அதற்குத் தகுந்தபடி நம்மை அமைத்துக்கொள்ளாமல், ஆகாயக் கோட்டைகள் கட்டுவதற்கு அண்ணாந்து அளவெடுப்பதால் ஏது பயன் என்று எத்தனையோ பலர் சொல்வதைக் கேட்டுவருகின்றோம். இந்தச் சொல், சொல்வோர்க்கும் கேட்போர்க்கும் செய்கின்ற வஞ்சனை கொஞ்சமன்று. "மாநுட இயற்கை" என்னும் இந்த ஆழமற்ற சொற்றொடர் ஆங்கிலத்தினின்று மொழிபெயர்ந்துவந்ததேயன்றித் தமிழர், மாநுடப் பொது இயற்கை என்று ஒன்றைப்பற்றி விவகரித்ததாக எங்குந் தெரியவில்லை. சான்றோர் இயற்கை யிதுவென்றும் இழிந்தோர் இயற்கை இதுவென்றும் வேறு வேறு வகுத்துக் காட்டியிருக்கின்றனரே யல்லாமல், மனிதருக்கு இது மாறாத பொதுக் குணமென்றும் அதனிற்கு இணங்கியே அமையவேண்டுமென்றும் தமிழ்நூல்களில் வந்திருக்கக் காண்பது மிக அரிது. உலக இயல், என்றுரைக்குங்கால், உலகம் என்பது இட ஆகுபெயராகி மக்களுக்குரிய பொதுஇயல் பென்ன ஒன்றினைக் குறிப்பதுபோல் தோன்றலாம். எனினும், அவ்வாறு கொள்ளலாகா தென்பதை வற்புறுத்துவதற்கே நம் தமிழ் மூதறிஞர், "உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே" என மிகவும் அருமையாய் வகுத்துக்காட்டினார்.

ஆதலால், இருக்கத்தகாத நிலைமைகளையும் செய்யத்தகாத செய்கைகளையும் கண்டக்கால், "உலகம்" இப்படித்தான் இருக்கும் என்னும் முடிவிற்கு வந்து நாம் அப்படித்தான் ஆகவேண்டும் என்று முயலவும் புகுவது பெரும் பேதைமை யாவதன்றித் தீமைகள் பல பின்னும் பெருகுவதற்கு வழிசெய்து தருவதும் ஆகின்றது. இச்செய்தியின் உண்மை வேறு, அதன் பொருட்டுச் செய்யவேண்டியவைகளும்வேறு. உலகத்தின் இழிந்தோரே, இருக்கத்தகாத இந்நிலையை அடைந்திருக்கின்றனர் என்றும், செய்யத்தகாத இக் காரியங்களைச் செய்கின்றனர் என்றும் உணர்ந்து, அன்னோர் நிலைமையும் செய்கையும் தகவுடைய நன்மையை அடைவதற்குச் செய்யவேண்டியவைகளையும் செய்விக்கவேண்டியவைகளையும் முயலைத் தலைப்படுவ தன்றோ மாநுடமதியின் மேன்மை. இதற்கு மாறான மனப்பான்மை மிகக்கொடியது. இன்றைக்குக் கிரமமின்றி நிகழ்கின்ற தீமைகளுள் பலவற்றிற்கு இம்மறுதலை மனப்பான்மையே காரணம். கணக்கு வழக்கின்றி எண்ணிறந்தோர் இலஞ்சம் வாங்கக் காண்கின்றோம். இதனின்று, கிடைக்கு[illegible]லஞ்சத்

திற்குக் கைகேட்டுவதே 'உலகத்தின்' இயற்கை என்று எண்ணப் புகுந்து "ஆகையால், நாமும் இலஞ்சம் வாங்க வேண்டும்" என்ற முடிவிற்கு வரும்படி மனத்தைத் திரித்துக்கொள்வது எத்துணை இழிவுடைத்து என்பதை அறிவதற்குச் சிறிதே சிந்தனை வேண்டும். இந்தச் சிறு சிந்தனையை எழுப்பித்தரும் உதவி செய்யவல்லவர்கள் மிகச்சிலர். அவ் வல்லவர்களிலும் செய்ய நினைக்கின்றவர்கள் அதனினுஞ் சிலரே. எனினும், உலகத்தியற்கை என்ற சொல்லால், பகுத்தறிவில்லா மக்களை உழக்கப் புகுகின்றவர்களோ பலர். இதற்கென் செய்வது! அருளிற்கும் அறத்திற்கும் சான்றோர் புகன்ற அறிவிற்கும் மாறாக ஒரு சிலரோ மிகப் பலரோ ஒழுகக் காண்கின்றோமெனின், அவ்வாறு ஒழுக்கம் இழிந்ததற்குக் காரணங்களாயமைந்தவை யாவையென ஆராய்ந்து, அக் காரணங்களை விலக்க முயல்வாரைக் காண்கிலேம். மாறிய அவ்வொழுக்கத்தால் விளைபவல்ல தீமைகளின் தன்[illegible]ணங்கிலேம். அவைவையும் [illegible] [illegible]ண்டிய மனப்பான்மை முறைபல செய்[illegible] சாதனங்களை உதவுவாரைக் காண்கிலேம். ஆனாலும் அதனும் அறிவும் திரிந்து நிகழ்கின்ற ஒழுக்கங்களையே முறைமையாக்கப் புகுகின்றவர்களையே, 'நான் நான்' என முன் வருகின்ற இனத்தினுட் காண்கின்றோம். உயரிய ஒழுக்கமாதென உணர்ந்து செய்வதற்கு மாறாக, வழுவிய ஒழுக்கத்தை விழுமியதென்று பாராட்டி அதற்கு வழிசெய்து அமைப்பதோ அழகு? கட்டுரை வன்மையாலும் சட்டசபைகளாலும் இக்காலம் முயலப்படுகின்ற சீர்திருத்தங்களிற் பல இப் பின்னைய இனத்தைச் சேர்ந்தனவென்பதைச் "சொன்னால் விரோதமிது, ஆயினும் சொல்லுவன் கேண்மினோ" என்னுமப் பெரியார் மொழியைத் தழுவிப் பேசவேண்டியிருக்கின்றது. "கள்ளமில்லாமனதுடைய மனிதர் எங்குளர்; தனக்கு வேண்டியவொரு பொருளை அடைவதற்கு வேறு வழி எளிதில் வாய்க்கவில்லையாயின், அதனைத் திருடிக்கொள்ளவேண்டுமென்று எண்ணுவதே மாந்தர் இயற்கை. இதன்படி, விடுதைத்தும் வழிபறித்தும் கவர்வதுகிடக்க, வஞ்சனையாலும் பொய்யாலும் சிறிதும் பெரிதுமாய களவுகள் செய்கின்ற மாந்தரையே பெரும்பாலும் பார்க்கின்றோம். பையில் கையிடுகின்றான் ஒருவன். பாத்திரக்கடையில் தவலைக்குவிலை பேசிக்கொண்டே ஒரு சிறு கரண்டியை எடுத்துக் கடைக்காரனுக்குத் தெரியாமல் மடியில் செருகிக்கொள்கின்றாள் ஒருத்தி. பொய்க்கணக்கு எழுதுகின்றான் ஒரு குமாஸ்தா. போகாத இடத்திற்கெல்லாம் போனதாகப் பொய்ப்பட்டி அனுப்புகின்றார் ஓர் உத்தியோகஸ்தர். இவ்விதமே, வக்கீல்கள், வைத்தியர்கள், வியாபாரிகள் அரசியல் வாதிகள், முதலியவர்களிலும் அவரவர் தொழிலிற்குரியபடி களவுகள் செய்கின்றவர்கள் உளர். ஆகையால் களவுடைய எண்ணமே மாநுட இயற்கை என்ற முடிவிற்கு வந்து, மாநுட இயற்கை இவ்வாறு இருக்க, களவையே முறைமையாக்கினால் பிழையென்ன இருக்கின்றது என்று வாதித்து, பிரசாரங்கள் செய்து கழகங்கள் ஏற்படுத்திக் கடைசியில், 1934-வது வருடம் ஜனவரிமாதம் 1-வயிலிருந்து எல்லாரும் களவாடவேண்டும் என்றோர் சட்டம் பிறந்தால், அதனைப்பற்றி என்ன நினைப்பது! சிரிப்பிற்கிடமாக இப்படி நாம் சொல்லவில்லை. மாநுடவாழ்க்கையில் பொருட்களவு மிகவும் சிறியதோர் செய்தி, ஆதலின் இவ்விபரீதம் வெட்டவெளியாகத் தெரிகின்றது. மற்று, வாழ்க்கையின் உயிர்நிலையனைய செய்திகள் பலவற்றில் இவ்விதத் தர்க்கத்தையே கையாண்டு, இத்தகைய முடிவிற்கேவந்து, சட்டங்கள் சார்பாகவோ பொதுஜன அபிப்பிராயத்தின் ஆதரவினாலோ, களவினுங் கொடியவைகளை விதியெனக் கொள்விக்கமுயல்கின்ற முயற்சிகளுக்குக் குறைவில்லையென்பதை உணர்ந்தால் அப்பொழுது எமக்குச் சிரிப்பு எதுவாக மாறவேண்டுமென்[illegible] ஐயம்படவும் வேண்டுமோ! நாமிங்கு [illegible]ன்ற கருத்தினை விளக்குதற் [illegible]ங்கள் ஒன்றிரண்டு கூறுவோம். [illegible]து, "இப்படியும் இருக்குமா" என்னும் வியப்பெனும் நீரலாம்:—

1931-வது ஆண்டு இதழ்களில், "உண்மையில் வழுவார் திறம்" என்னுந் தலைப்பின்கீழ் வரைந்த ஆங்கட்டுரைகளில் ஷாமல்ஹுஸேன் என்ற வொரு அமெரிக்க நூலாசிரியரைப் பற்றிச் சொல்ல நேர்ந்த சில விடயங்கள் இங்கு நினைவிற் கொள்ளத்தகுந்தன. அவர் வரைந்த நூலின் பெயர், "நாம் ஏன் ஒழுக்கம் பிறழ்கின்றோம்" (Why we misbehave) என்பது. இந்தக் கேள்வி கேட்கவேண்டியது தான். காரணங்களை அறிந்து திருத்தி நல்ல ஒழுக்கத்தை நிலைநிறுத்த முயல்பவர் எவரே யாயினும் அவர் தெய்வத்திற் கொப்பாவார். ஆனால் அறுநூறு பக்கங்கள் கொண்ட இப்புத்தகத்தில் நம் ஷாமல்ஹுஸென் அதுவொன்றும் செய்யவில்லை. மற்று, அவர் நூலின் பிண்டப்பொருளாய் நின்று, சிறப்பாகத் தற்கால மேனாட்டு மனப்பான்மையையும் பொதுவாக அறிவில்லா ஆற்றலுடையவர் வாதிக்கின்ற அவல நெறியையும் காட்டும் கருத்தை இரண்டுமூன்று வாக்கியங்களில் அடக்கிவிடலாம்—"மனிதர் ஒழுக்கம் பிறழ்கின்றனர்; ஏனெனில் ஒழுக்கம் பிறழ்வதே மானுட இயற்கை; இது எவ்வாறு தெரிகின்றதென்றால், எல்லாரும் ஒழுக்கத்தினின்று பிறழ்வதையே காண்கின்றோம். பிறழாதவர்களும் சிலர் இருக்கவில்லையோ, என்று கேட்கலாகாது. அதனை நம்பாதே; காலம் இடம் முதலிய வசதிகள் வாய்க்காமையால் சிலர் நல்லொழுக்கமுடையவர் போல் தோன்றினும், ஒழுக்கம் பிறழவேண்டுமென்பதே அன்னவர்தம் எண்ணமாகும். ஆகையால், இந்த மாநுட இயற்கைக்கு மாறாக நல்லொழுக்கங்களில் வலிந்து நிலைநிற்க முயல்வது முறையன்று. எனின், பாவம் நாணம் முதலிய பொய்ப்போர்வைகளைக் களைந்தெறிந்துவிட்டு எல்லாரும் ஒழுக்க மென்ற ஒன்றையே நினையாமல், ஆசையும் மனமும் போனபடியெல்லாம் சென்று, விழைந்தவர் விழைந்தவரை விழைந்த இடத்தில் அடைவதே தகுதியும் முறைமையும் ஆகும் என்று கொண்டாடும்படி பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் திருத்த வேண்டும்"—என்கின்றார் ஷாமல்ஹுஸென்.

தமிழ்ப் பாடம் 52.

நள வெண்பா—கலி நீங்கு காண்டம்

[5-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

கானகத்தில் காதலியை நீத்துப் பிரிந்த நளனுக்கு நேர்ந்தவைகளை இனிப் புகழேந்தி சொல்ல ஆரம்பிக்கின்றார்.

மன்னு வுனக்கபய மென்னு வனத்தீயில்
பன்னக வேந்தன் பதைத்துருகிச்—சொன்ன
மொழிவழியே சென்றான் முரட்கலியின் வஞ்சப்
பழிவழியே செல்கின்றான் பார்த்து. 3.

ஆருந் திரியா வரையிருளி னங்ஙனே
சோர்குழலை நீத்த துயரோடும்—வீரன்
திரிவானத் தீக்கானிற் செந்தீயின் வாய்ப்பட்
டெரிவானைக் கண்டா னெதிர். 4.

தீக்கடவு டந்த வரத்தைத் திருமனத்தில்
ஆக்கி யருளா லரவரசை—நோக்கி
அடைந்தா னடைதலுமே யாரழலோ னஞ்சி
உடைந்தான் போய்ப்புக்கா னுவந்து. 5.

சீரியாய் நீயெடுப்பத் தீமை கெடுகின்றேன்
கூருந் தழலவித்துக் கொண்டுபோய்ப்—பாரில்
விடுகென்றான் மற்றந்த வெந்தழலால் வெம்மைப்
படுகின்றான் வேல்வேந்தைப் பார்த்து. 6.

என்றுரைத்த வவ்வளவி லேழுலகுஞ்சூழ்கடலும்
குன்றுஞ் சுமந்த குலப்புயத்தான்—வென்றி
அரவரசைக் கொண்டகன்று னாரணியந் தன்னில்
இரவரசை வென்று னெடுத்து. 7.

[முதல்
மண்ணின்மீ தென்றன்னைநின் வன்றாளா லொன்று
எண்ணித் தசவென்றிடு கென்றான்—நண்ணிப்போர்
மாவலான் செய்த வுதவிக்கு மாறாக
ஏவலாற் றீங்கிழைப்பே னென்று. 8.

ஆங்கவன்று னவ்வா றுரைப்ப வதுகேட்டுத்
தீங்கலியாற் செற்ற திருமனத்தான்—பூங்கழலை
மண்ணின்மேல் வைத்துத் தசவென்று வாய்மை
எண்ணினன் வைத்தா னெயிறு. [யால் 9.

இவ் வேழு செய்யுள்களையும் நாம் பாடத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆதலால் பாட்டுக்களை மாத்திரம் எழுதினோம். இவைகளில் அடங்கிய விஷயம் பின் வருமாறு:—தமயந்தியை விட்டுப்பிரிந்த துயரத்தினோடு நளன் காட்டுவழியே போனபோது அங்குப் பற்றி எரிந்திருந்த வனத்தீயிலிருந்து, "மன்னனே, உனக்கு அபயம்" என்று யாரோ தன் உதவிவேண்டி அழைக்கின்ற குரல் கேட்டவுடன் திரும்பிப்பார்க்கப் பாம்பொன்று அத் தீயினிடை அகப்பட்டுத் துடிப்பதைக் கண்டான். தன் குறைகளைப் பற்றிச் சிறிதும் நினைக்காமல் மற்றவர்களுக்கு உண்டான கஷ்டங்களை மிக்க விரைவுடனேநீக்குவதேகடன்என்றுகருதுகின்ற உத்தமன் ஆனதால் இந்நளன், பாம்புதானே என்று கூடப் பாராமுகமாயிராமல், காட்டுத்தீக்குள் குதித்து அந்தப்பாம்பைவெளியிற்கொணர்ந்தான்.வந்தவுடன் அப்பாம்பு நளனை நோக்கி, "ஒன்றுமுதல்பத்துவரையிலும் எண்ணி என்னைத்தரையில் விடுவாயாக" என்று சொல்ல, நளன் அவ்வாறே வடமொழியில் எண்ணித் 'தச' வென்று கீழே விட்டான். உடனே அந்தப்பாம்பு அவனைத் தன்பற்களால் கடித்துவிட்டது. பாம்பிற்கு இவனைக் கடிக்கவேண்டும் என்னும் எண்ணம் இருந்தபடியால் அப்படிக் கடிப்பதற்கு ஏதாவதொரு நிபம் வேண்டுமே என்று அது செய்த தந்திரம் இது. தச, என்பதற்கு ஸமஸ்கிருதத்தில் **பத்து** என்ற ஒரு அர்த்தமும் **கடி** என்ற வேறொரு அர்த்தமும் இருக்கின்றன. பத்து என்ற அர்த்தத்தில் அடி எண்ணிய நளன் **தச** என்று வைக்க இப் பாம்பானது மற்றப் பொருளைக் கொண்டதுபோல் பாவித்து, "நீதானே என்னைக் கடிக்கச் சொல்கின்றாய். ஆகையால் கடிக்கின்றேன்" என்று கடித்துவிட்டது. கடித்தவுடன் நளனது உடலும் உருவமும் அவ் விஷத் தீயினால் அடைந்த வேறுபாட்டைப் புகழேந்தி அடுத்த செய்யுளிற் கூறுகின்றார்.

வீமன் மடந்தை விழிமுடியக் கண்டறியா
வாம நெடுந்தோள் வறியோருக்—கேமம்
கொடாதா ரகம்போற் குறுகிற்றே மெய்ம்மை
விடாதான் றிருமேனி வெந்து. 10.

பதப்பிரிவு:—வீமன் மடந்தை விழி முடிய கண்டு அறியா வாமம் நெடும் தோள் வறியோருக்கு ஏமம் கொடாதார் அகம்போல் குறுகிற்றுஏ மெய்ம்மை விடாதான் திரு மேனி வெந்து.

அன்வயம்:—மெய்ம்மை விடாதான் திருமேனி வெந்து, வீமன் மடந்தை விழிமுடியக் கண்டு அறியா வாமநெடுந்தோள், வறியோருக்கு ஏமம் கொடாதார் அகம்போல் குறுகிற்றே.

பதவுரை.

மெய்ம்மை - சத்தியத்தை
விடாதான் - விடாதவனாகிய நளனது
திரு - அழகிய
மேனி - உடலானது
வெந்து - விஷாக்கினியினால் வெந்து,
வீமன் - வீமராஜனுக்கு
மடந்தை - மகளாகிய தமயந்தியும்
விழி - (தனது பெரிய) கண்களால்
முடிய - முற்றிலும்
கண்டு - பார்த்து
அறியா - அறிந்திராத
வாமம் - அழகிய
நெடும் - அகன்ற
தோள் - (நளனது) தோள்கள்,
வறியோருக்கு - தரித்திரருக்கு
ஏமம் - பொன்னை
கொடாதார் - கொடுக்காதவருடைய
அகம்போல - அகத்தைப்போல
குறுகிற்றே - குறுகிவிட்டனவே.

விரிவுரை:—பாம்பின் விஷம் மண்டினதால் நளனது உடல் வெதும்பிக் கறுகிக் குறுகிப் போயிற்று

என்பது இச்செய்யுளின் கருத்து. இதை நினைத்துக் 'குறுகிற்றே,' என்றுஇரக்கப்பொருளில்ஏகார இடைச் சொல்கொடுத்துக் கவியும் மனம்வருந்துகிறார். உடல் வெந்ததால் தோள்களும் குறுகின. பல காலம் இத் தோள்களோடு பழகியிருக்கின்ற தமயந்தியும் அவை களின் அழகையும் அகலத்தையும் முழுவதும் கண்ட தில்லை என்றால்அவைதம் பெருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ!

இவ்வளவு பெருமையோடும் அழகோடும் வளர்ந்த தோள்கள் ஒருநொடியில் குறுகித் தேய்ந்துபோதற்கு ஓர்உதாரணம்காட்டவந்த கவி,வறுமையுற்றவர்களுக் குப் பொன்னும் பிறபொருளும் கொடுத்துக் காக்கா தவர் குறைந்து கெடுகின்றார் என்பதைப் பிரத்தியக்ஷ மாகப் பாராட்டி எடுத்து அமைத்துக்கொள்கின்றார். அகம் என்ற சொல்லிற்கு வீடு என்றும், மனம் என் றும்,இரண்டுஅர்த்தங்கள் இருக்கின்றன.அவ்விரண்டு அர்த்தத்திலும், வறியோர்க்கு ஒன்றும் கொடுக்காத உலோபிகளது அகம் குறுகும்.ஒருவருக்கும் உதவாத உலோபி நெடுநாள் வாழமாட்டான். அவன் வீடும் குடியும் செல்வமும் பெருகாமல் தேய்ந்து குறுகிப் போம். ஏழைகள் துன்பப்படுவதைப் பார்த்திருந்தும் அவர்களுக்குப் பொருள்கொடுத்துக் காக்காதவன் மனமானது வரவரக் குறுகிக் குறைந்துவிடும். மற்ற வர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொடுத்துப் பழகுகின்றவன் மனந்தான் மேன்மேலும் விசாலமடையும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் புகழேந்தி லோபிகளிடத்தில் தனக்கு இருக்கும் வெறுப்பைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றார்.

ஆற்ற லரவரசே யாங்கென் னுருவத்தைச்
சீற்ற மொன்றின்றிச் சினவெயிற்றால்--மாற்றுதற்கின்
றென்கா ரணமென்றா னேற்றமரிற் கூற்றழைக்கு
மின்கா லயின்முகவேல் வேந்து. 11.

பதப்பிரிவு:-ஆற்றல் அரவு அரசே ஆங்கு என் உருவத்தை சீற்றம் ஒன்று இன்றி சினம் எயிற்றால்மாற்று தற்கு இன்று என்காரணம் என்றான் ஏற்று அமரில் கூற்று அழைக்கும் மின் கால் அயில் முகம் வேல் வேந்து.

அன்வயம்:-ஏற்று அமரில் கூற்றுஅழைக்கும் மின் கால் அயில்முகம் வேல் வேந்து, "ஆற்றல் அரவு அரசே, இன்று சீற்றம் ஒன்று இன்றிச் சின எயிற் றால் என் உருவத்தை ஆங்கு மாற்றுதற்குக் காரணம் என்?" என்றான்.

பதவுரை.

ஏற்று - பகைவரை ஏற்று
அமரில் - யுத்தத்தில்
கூற்று - எமனை
அழைக்கும் - (இவருயிர்களைக் கொண்டுபோக வா என்று) அழைக்கும்
மின் - பிரகாசத்தை
கால் - வீசுகின்ற
அயில் - கூர்மை பொருந்திய
முகம் - முனையை உடைய
வேல் - வேலை ஏந்திய
வேந்து - அரசனாகிய நளன்,
"ஆற்றல் - வலிமையுடைய
அரவு - பாம்புகளுக்கு
அரசே - தலைவனே,
இன்று - இப்பொழுது
சீற்றம் - என்மீது கோபத்திற்குக் காரணம்
ஒன்று - சிறிதும்
இன்றி - இல்லாமல்
சினம் - உன்னுடைய கோபம் பொருந்திய
எயிற்றால் - பல்லினால் (கடித்து)
என் - என்னுடைய
உருவத்தை - உருவத்தை
ஆங்கு - அவ்விதம்
மாற்றுதற்கு - மாற்றிவிடுவதற்கு
காரணம் - காரணம்
என் - என்ன?"
என்றான் - என்று கேட்டான்.

விரிவுரை:—ஒவ்வொரு சிறு சொல்லிலும் ஒவ் வொரு சிறு செயலிலும் அவன் தன் பெருந்தன்மை யைக்காட்டுகின்றான். தன்னுடையதுயரோ மலையளவு இருப்பினும், தீயினுட் புகுந்து ஒரு பாம்பைக் காப் பாற்றுகின்றான். அப்பாம்போ அதற்கு மாறாக அவ னைக் கடித்துவிட்டது. ஆயினும் "அட துஷ்டா, உனக்கு உபகாரஞ் செய்த என்னைக் கடித்தமட்டில் உன்னை விட்டேனா, பார்!" என்று கோபம் பொங்கி அதனைக் கொன்றானல்லன். 'அமரில் கூற்று அழைக் கும்' வேலானுக்கு இப்பாம்பை வேண்டுமென்றால் ஒருநொடியில் நசுக்கித்தொலைத்திருக்க முடியும்.ஆனா லும் அப்படிச்செய்யவில்லை. தன்னைப் பாம்பு கடித்து விஷம் மண்டுவதைக் கண்டிருந்தும் தனக்கு அது தீங்குசெய்யக் கருதிக் கடித்ததாக அவன் அவசரப் பட்டு நினைக்காமல், தன்னைக் கடித்ததற்குத் தக்க கார ணம் ஏதேனும் இருக்கவேண்டுமென்றே நிச்சயித்து அந்தக்காரணம் என்னவென்று சாந்தமாகவினவுகின் றான்.மெய்யறிவும்நற்குணமும்வாய்ந்தவர்கள்எவரும் பிறர் தமக்கு எக்காலத்திலும் தீங்கு இழைப்பாரென எண்ணமாட்டார். உத்தமர்களில் உத்தமனான நளன் பாம்புகூடத் தனக்குத் தீங்கு செய்ததென்று அது கடித்தபின்னும் நினைக்க வேண்டுமென்றுகூடக் கருத வில்லை. மேலும், மேன்மக்கள் தாங்கள் செய்த உப காரத்தை ஒரு பொருளாக மதிக்கமாட்டார்களாகை யால், "நான் உனக்கு உபகாரஞ் செய்திருக்க நீயேன் கடித்தாய்" என்று கேட்காமல், 'நான் உனக்குத் தீங் கொன்றும் கோபமூட்டும்படி செய்யாமலிருக்கவும், கடித்ததன் காரணம் என்ன" என்றே கேட்கின்றான்.

குறிப்பு:—ஆற்றல் அரவு:—என்றதொடர் ஆற்றலை உடைய அரவு, என்று விரியும். ஆகையால் இது இர ண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. ஐ, என்பது உருபு. உடைய என்பது இங் குப் பயன். உடைய என்பது வந்திருப்பதால் ஆறாம் வேற்றுமையோ, என்று எண்ணப்படாது. உடைய என்பது ஆறாம் வேற்றுமைக்கு உரிய சொல்லுருபு ஆவது உண்மைதான்.மரத்தினுடைய கிளை, என்னும் போது உடைய என்பது ஆறாம் வேற்றுமையையே காட்டும். ஆனால், 'மரவாள்' என்றது 'மரத்தை அறுக் கும்வாள்' என்று விரியும்போது ஐ என்றஇரண்டாம் வேற்றுமைஉருபும், 'அறுக்கும்' என்ற வார்த்தை பய னாகவும், தொக்கிருப்பது போலவும், 'பணப்பெட்டி' என்பது பணத்தை வைக்கும் பெட்டி என்று விரிவ தால், ஐ என்ற உருபும் 'வைக்கும்' என்ற பயனும் தொக்கிருப்பது போலவும், 'ஆற்றல் அரவு' என்ப

திலும் (ஆற்றலை உடைய அரவு) தொக்கு இருக்கின் ற உருபு ஐ என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு தான். இங்கு உடைய என்பது முன் உதாரணங் களில் வந்த 'அறுக்கும்', 'வைக்கும்' என்பனவற் றைப்போல் அர்த்தத்தைப்பூர்த்திசெய்யவந்த பயனே அல்லாது ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு அன்று. ஆகையால் உடைய, என்பது தொக்கிருக்கக் கண்ட வுடன் அவசரப்பட்டு இது ஆறாம் வேற்றுமைதான் என்றுஎண்ணிவிடக்கூடாது. அதுஉருபாகமாத்திரம் வந்திருக்கின்றதா, அல்லது வேறு உருபோடு சேர்ந்து பயனாகவந்திருக்கின்றதா என்பதைக் கவனிக்கவேண் டும். உருபாக வருமானால் ஆறாம் வேற்றுமை, பயனாக வருமானால், வேற்றுமை உருபு வேறாக இருக்கும்.

அரவு அரசே: —அரவுகளுக்கு அரசே, என்று விரி யுமாகையால், அரவு என்பது நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை.

அரசே:-கூப்பிடுகின்றபடியால் எட்டாம்வேற்றுமை.

உருவத்தை = உருவம் + அத்து + ஐ. ஐஎன்ற இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு, விரிந்து வந்திருக் கின்ற படியால் இரண்டாம் வேற்றுமை விரி. அத்து என்பது சாரியை. ம் என்ற எழுத்தில் முடிகின்ற வார்த்தைகளெல்லாம் வேற்றுமை உருபு ஏற்கின்ற போது அத்து என்னும் சாரியை பெறும் என்பதை முன் சொல்லியிருக்கின்றோம்.

சீற்றம்:—முதல் வேற்றுமை

ஒன்று:—முதல் வேற்றுமை

சின எயிற்றால் :—சினத்தை உடைய எயிற்றால், என்று விரியும். ஆகையால் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

எயிற்றால் :—மூன்றாம் வேற்றுமை விரி. ஆல் உருபு இருக்கின்றது.

மாற்றுதற்கு:—நான்காம் வேற்றுமை விரி. கு, உருபு இருக்கின்றது.

காரணம்:—முதல் வேற்றுமை.

அமரில்:—ஏழாம் வேற்றுமை விரி. இல் உருபு வந் திருக்கின்றது.

கூற்று அழைக்கும்:—கூற்றை அழைக்கும் என்று விரியுமாகையால், இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. ஐ உருபு மாத்திரந்தான் தொக்கு இருக்கின்றது.

மின்கால்:—மின்னலைக்காலும்—இரண்டாம் வேற் றுமைத் தொகை.—(கால் என்பது இங்கே வினைச் சொல், வீசுகின்ற என்பது பொருள்.)

அயில் முகம்:—அயிலை உடைய முகம்:—இரண் டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

முக வேல்:—முகத்தை உடைய வேல்:—இரண் டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. ஆற்றலை உடைய அரவு, என்பதுபோல் இங்கும் உடைய என்பது பயன்.

வேல் வேந்து:—வேலை ஏந்தியவேந்து:-இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும்பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

இவ்விதமே நாலைந்து செய்யுள்களை நீங்களாக எடுத்துக்கொண்டு அவைகளில் வருகின்ற பெயர்ச் சொற்கள், என்ன வேற்றுமையிலிருக்கின்றன வென் றும், தொகையா விரியா என்றும் பார்த்துப் பழகிக் கொள்வது நலம்.

கலித்தொகை

[13-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

பாலைக்கலி - 1.

ஒரு சோலையில் ஒருவன் ஒரு பெண்ணைக் கண்டு அவள் தெய்வ கன்னிகையோ, வீர மகளோ, என்று முதலில் சந்தேகப்பட்டான். பின்பு, அவன் அவளது கூந்தலில் இருந்த பூக்கள் வாடியதாலும், கண்கள் இமைத்ததாலும் அவள் இவ்வுலக மாதே என்று துணிந்து அவளிடத்துக் காதல் கொண்டான். இருவரும் ஒருவரை யொருவர் நேசித்துக் கலியா ணம் செய்துகொண்டு இன்பமாக வாழ்ந்து வருவா ராயினர். இப்படி இருக்கும் நாளில், தன்னிடம்வந்து யாசிப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பொருள் இல்லாமை யால், தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து, பொருள் தேட எண்ணினான். இதனை உணர்ந்த தோழி, அவனை யடைந்து, "தலைவியினது மார்பைப் பிரியாதிருத்த லே பொருளாவதல்லாமல், பிரிந்து போய்ப் பெறும் பொருள் பொருளாவதில்லை" என்று கூறி, அவன் பிரயாணத்தை நிறுத்தினாள். பின்பு அவள் வந்து அச்செய்தியைத் தலைவிக்குக் கூறுகின்றதைக் கூறு வது இச்செய்யுள்:

தோடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக
வடங்காதார் மிடல்சாய வமரர்வந் திரத்தலின்
மடங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயிலு
முடன்றக்கா ன் முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலிற்
சீறருங் கணிச்சியோன் சினவலி னவ்வெயி
லேறுபெற் றுதிர்வனபோல் வரையிளந் தியங்குந
ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை
மறப்பருங் காத லிவளீண் டொழிய
விறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின்மற் றைஇய!

தோலைவாகி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவென
மலையிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
நிலைஇய கற்பினா ணீர்நீப்பின் வாழாதாண்
முலையாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை?

இல்லென விரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்
கல்லிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
தொல்லியல் வழாஅமைத் துணையெனப்புணர்ந்தவள்
புல்லாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை?

இடனின்றி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்
கடனிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
வடமீன்போற் றொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினாள்
தடமென்றோள் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை?

எனவிவள்
புன்கண்கொண் டினையவும் பொருள்வயி னகற
லன்பன் றென்றியான் கூற வன்புற்றுக்
காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல்
யாழ்வரைத் தங்கி யாங்குத் தாழ்புநின்
றொல்கவின் றொலைத லஞ்சியென்
சொல்வரைத் தங்கினர் காத லோரே!

(தரவு)

(வரி. 1-10) தொடங்கல்கண் - (படைப்புக் காலமாகிய) முதலில், தோன்றிய - உண்டாகிய, முதியவன் முதலாக- முன்னவனுகிய பிரமன் முதலாக, அமரர் - தேவர், அடங் காதார் - கட்டுக்கு அடங்காதவர்களாகிய அசுரரது, மிடல் சாய - வலிமை கெட, வந்து இரத்தலின் — தன்னிடம் வந்து வேண்டிக்கொண்டதால், மடங்கல் போல் சினை இ- இயமனைப் போலக் கோபித்து, மாயம் செய் அவுணரை- வஞ்சகத்தைச் செய்துவந்த அரக்கரை, கடந்து அடு முன் பொடு - (வஞ்சியாது) எதிர் நின்று கொல்லும் வலிமை யோடு, முக்கண்ணான் மூவெயிலும் உடன்ற கால்-மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமான் மூன்று மதில்களையும் கோபித்த பொழுது, — முகம்போல - (அப்பெருமானது) முகம்போல, ஒள் கதிர் தெறுதலில் - பிரகாசம் பொருந் திய சூரியன் சுடுதலால், சீறு அருங் கணிச்சியோன்-தன் னைப்போலப் பிறிதொன்றும் சீறுதற்கு இயலாத கணிச்சி யென்னும் ஆயுதத்தையுடைய அச் சிவபெருமானது, சின வலின் - கோபத்தால், அ எயில் - அம்மதில்கள், ஏறு பெ ற்று உதிர்வனபோல் - அம்புபெற்று அழிவனபோல, வரை பிளந்து - மலைகள் வெப்பத்தால் வெடித்து விழுந்து, இயங்குநர் ஆறு கெட-செல்கின்றவர்களுக்கு வழி இல்லை யாம்படி, விலங்கிய அழல் அவிர் ஆர் இடை - தடுத்த வெம்மை வீசும் (நடக்க நடக்கத்) தொலையாத வழியிலே, மறப்பருங் காதல் இவள் ஈண்டு ஒழிய - உம்மை மறக்க முடியாத அன்புள்ள இவள் இங்கே இறந்துபோகும்படி, இறப்ப துணிந்தனிர் - போகத் துணிந்தீர், கேண்மின் மற்று ஐய - அப்படிப் போகத் துணிந்த ஐயன்மீர், நான் சொல்வதைச் சிறிது கேட்பீராக.

ஒண்கதிர் தெறுதலின் வரை பிளந்து இயங்குநர் ஆறு கெட விலங்கிய அழலவிர் ஆரிடை இறப்பத்துணிந்தனிர், எனக் கூட்டி வினைமுடிபு செய்க.

கணிச்சியைக் குந்தாலி யென்றும் மழுவென்றும் சொல் லுவர். (புறம் 42. உரை.)

தொடங்கற்கண் என்பதிலுள்ள கண் என்பது காலத் தைக் காட்டியது.

ஐய என்பது ஐயர் என்பதின் அண்மை விளி.

(தாழிசை)

(வரி. 11-14) நிலைஇய கற்பினள் - நிலை பெற்ற கற் பினை உடையவளும், நீர்நீப்பின் வாழாதாள்-நீர்பிரிவீரானு ல் உயிர்விடுபவளுமாகிய தலைவியின்,முலையாகம் பிரியாமை -முலையினையுடைய மார்பைப் பிரியாதிருத்தலே, பொருள் ஆயின் அல்லதை - சிறந்த பொருளாகும் அல்லாமல், தொலைவாகி இரந்தோர்க்கு - தம்மிடத்திலிருந்தபொருள் களை எல்லாம் செலவழித்துவிட்டு வந்து யாசித்தவர்களு க்கு, ஒன்று ஈயாமை இழிவு என - சிறிதும் கொடாதிருத் தல் இழிவு என்று எண்ணி, மலை இறந்து - மலைகளைக் கடந்து, செயல் சூழ்ந்த பொருள் - போர் செய்து பெற நினைத்த பொருள், பொருள் ஆகுமோ - பொருளாகக் கருதப்படுமோ ?

அல்லதை - (அல்லது) திரிசொல்.

(வரி. 15-18) தொல்லியல் வழாஅமை - பழைய உழுவ லன்பு வழுவாதிருத்தலை, துணை யென்று - (தனக்குச் சிற ந்த) துணையென்று, புணர்ந்தவள் - கொண்டவளது, புல் லாகம் பிரியாமை - அணைத்தற்குரிய மார்பைப் பிரியாதி ருத்தலே, பொருளாயின் அல்லதை-சிறந்த பொருளாகு மல்லாமல், இல் என இரந்தோர்க்கு - எமக்குப் பொருள் இல்லை என்று வந்து கூறி யாசித்தவர்களுக்கு, ஒன்று ஈயாமை இழிவென - சிறிதும் கொடாதிருத்தல் இழிவெ ன்று எண்ணி, கல் இறந்து - மலைகளைக் கடந்து, செயல் சூழ்ந்த பொருள் - போர் செய்து பெற நினைத்தபொருள், பொருள் ஆகுமோ - பொருளாகக் கருதப்படுமோ ?

உழுவலன்பு - இடைவிடாது தொடர்ந்த அன்பு, [illegible] வல் எழுமையுந் தொடர்ந்த அன்புரை[illegible]

புல்லாகம் - சிறிய மார்பு [illegible] கூறினும் அமையும்; நூல் நுழைவதற்[illegible]ன்றி நாளும் புடைபருத்த தன முடை[illegible]ல் ஆகம் சிறத்துக் காட்டிற்று.

(வரி. 19-22) வடமீன்போல் தொழுது எத்த - அருந் ததியைப்போல எல்லாரும் தொழுது வாழ்த்தும்படி, வய ங்கிய கற்பினள் - விளங்கிய கற்பினையுடையவளது, தட மென்தோள் பிரியாமை - பருத்த மென்மையை உடை யனவாகிய தனங்களைப் பிரியாதிருத்தலே, பொருள் ஆயி ன் அல்லதை - சிறந்த பொருளாகு மல்லாமல், இடன் இன்றி இரந்தோர்க்கு - (இல்வாழ்க்கை நடத்துதற்கு) வழியின்றி யாசித்தவர்களுக்கு, ஒன்று ஈயாமை இழிவு என - சிறிதும் கொடாதிருத்தல் இழிவு என்று எண்ணி, கடன் இறந்து - காடுகளைக் கடந்து, செயல் சூழ்ந்த பொ ருள்-போர்செய்து பெற நினைத்த பொருள், பொருள் ஆகு மோ - பொருளாகக் கருதப்படுமோ ?

இடம் கடம் என்பன இறுதிப்போலி பெற்று இடன் கடன் என வந்தன.

(தனிச்சொல்)

(வரி 23) என அசை

(சுரிதகம்)

(வரி. 24-29) இவள் புன் கண் கொண்டு இனையவும் - இவள் (ஈண்டு) பொலிவழிந்த கண்கொண்டு வருந்தவும், பொருள் வயின் அகறல் - நீர் பொருள் தேடப் பிரிகின் றது, அன்பு அன்று என்று யான் கூற - (உமக்கு) அன்ப ன்று என்று யான் சொல்ல, அன்புற்று - இரங்கி, காழ்வ ரை நில்லா - பரிக்கோலால் குத்தவும் தன்னெறியில் நில் லாத, கடுங்களிறு ஒருத்தல் - கொடிய ஆண் யானை, யாழ் வரை தங்கியாங்கு - மெல்லிய யாழ் ஓசையினைக் கேட்ட ளவிலே நின்றாற்போல, தாழ்பு - தாழ்ந்து, நின் தொல் கவின் - உனது இயற்கை அழகு, தொலைதற்கு அஞ்சி - கெடுதற்குப் பயந்து, காதலோர் - நமது தலைவர், என் சொல்வரை தங்கினர் - என்னுடைய சொற்களுக்குக் கட் டுப்பட்டுத் தங்கினர்.

யாழ் தோழிக்கும் யாழிசை அவள் சொற்களுக்கும் யானை தலைவனுக்கும் உவமை.

ஈண்டுத் தலைவனுக்கு அருளும் தலைவிக்கு இன்பமும் உண்டாயின.

அறிக்கை:—கலா நிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப் புத்தகம் அனுப்புவார் ரூ. 10 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களையுங் குற்றங்களையும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையேல் புத்தகத்தின் வரவுமாத்திரம் குறிக்கப்படும்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

[17-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

4-ம் பத்து, 4-ம் தசகம்.

3-ம் பாசுரம்.

அறியுஞ் செந்தீயைத் தழுவி
அச்சுத னென்னு மெய்வேவாள்
எறியுந் தண்காற்றைத் தழுவி
யென்னுடைய கோவிந்த னென்னும்
வெறிகொள் துழாய்மலர் நாறும்
வினையுடை யாட்டியேன் பெற்ற
செறிவளை முன்கைச் சிறுமான்
செய்கின்ற தென்கண்ணுக் கொன்றே.

பொழிப்புரை:—மனக்கலக்கமில்லாத எவரும் உணர்ச்சியால் அறியக்கூடியபடி சிவப்பாய் எரிகின்ற தீயை, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சிவப்புக் கஞ்சுகம் அணிந்தோ பீதாம்பரம் போர்த்துக்கொண்டோ வந்திருக்கிறதாகப் பிரமித்துத் தழுவுவாள். அதன் வெம்மையையும் பித்தேறிய நிலையில் அறியாது ஒருவாறு விரஹவியசநத்தைத் தணிப்பதாகக் காணப்படும். இது போலவே, கொடுங் காற்றைத் தழுவித் தனது அச்சுதன் என்று நம்புவாள். வாசனையுள்ள திருத்துழாயை முகர்ந்து வெறிகொள்ளும் என் மான்போன்ற கண்களையுடைய பெண் இவ்வாறு நான் காண, பித்தேறிச் செய்வன, ஒன்றல்ல, பல.

4-ம் பாசுரம்.

ஒன்றிய திங்களைக் காட்டி
யொளிமணி வண்ணனே யென்னும்
நின்ற குன்றத்தினை நோக்கி
நெடுமாலே வாவென்று கூவும்
நன்று பெய்யும் மழைகாணில்
நாரணன் வந்தானென் றாலும்
என்றின மையல்கள் செய்தா
னென்னுடைய கோமளத் தையே.

பொழிப்புரை:—பூரண கலைகளுடன் பிரகாசிக்கின்ற சந்திரனைக்காட்டி, என் அழகிய காந்தியுள்ள மணியே என்று அழைப்பாள். கரியமலைகளைக்கண்டு நெடுமாலே வா வென்று கூவியழைப்பாள். நல்ல மழைபெய்தால் நாரணன் வந்தானென்று மயிலைப்போல் ஆடுவாள். இப்படிப் பல மாயங்களைச் செய்து என் மிருதுவான இளம் பெண்ணைப் பித்தேற எம்பிரான் செய்துவிட்டான்—என்கிறாள்.

5-ம் பாசுரம்.

கோமள வான்கன்றைப் புல்கிக்
கோவிந்தன் மேய்த்தன வென்னும்
போமிள நாகத்தின் பின்போய்
அவன்கி டக்கை யீதென்னும்
ஆமள வொன்று மறியே
னருவினை யாட்டியேன் பெற்ற
கோமள வல்லியை மாயோன்
மால்செய்து செய்கின்ற கூத்தே.

பொழிப்புரை:-அழகான பசுவின் கன்றைத் தழுவி இது கோவிந்தன் மேய்த்ததென்று சொல்லுவாள். வழியில் போகும் நாகப்பாம்பைத் தொடர்ந்துபோய் இது எம்பெருமான் படுக்கையாகிற ஆதிசேஷன் என்று சொல்வாள். யான் பெற்ற அழகான வல்லி போன்றவளை மாயோன் ஆட்டிவைக்கின்ற இக் கூத்து எவ்வளவு கெடுதலுக்கு உய்த்துப்போய் என்ன என்ன அளவுக்குத் துயரங்களைச் செய்யுமோ யான் அறிகிலேன்—என்கிறாள்-"நாகத்தைக் கைதொட்டுத் தீண்டினாள்" என்கிற உரைக்கு மூலத்தில் இடமில்லை.

6-ம் பாசுரம்.

கூத்தர் குடமெடுத் தாடிற்
கோவிந்த னாமெனா வோடும்
வாய்த்த குழலோசை கேட்கின்
மாயவ னென்று மையாக்கும்
ஆய்ச்சியர் வெண்ணெய்கள் காணில்
அவனுண்ட வெண்ணெய் ஈதென்னும்
பேய்ச்சி முலைசுவைத் தார்க்கென்
பெண்கொடி யேறிய பித்தே

உரை:—கூத்தர் குடம்எடுத்தாடினால் கோவிந்தன் ஆடுகின்றானென்று ஓடும். மதுரமான புல்லாங்குழலின் ஓசை கேட்டால் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்தான் ஊதுகின்றானென்று மயங்குவாள். ஆய்ச்சியர் எடுத்துச் செல்லும் வெண்ணெயைக் கண்டால் கிருஷ்ணன் தின்ற வெண்ணெய் இதுதான் என்பாள். இம்மாதிரிகளாக மாயோன் என் பெண்ணை நையச்செய்கின்றான். இப்பாடுபட அவளுக்குத்தகுதியோ சொல்லுங்கோள்—என்கின்றாள்.

7-ம் பாசுரம்.

ஏறிய பித்தினோ டெல்லா
வுலகு கண்ணன் படைப்பென்னு
நீறு செவ்வே யிடக்காணி
னெடுமா லடியா ரென்றோடும்
நாறு துழாய்மலர் காணின்
நாரணன் கண்ணி யீதென்னுந்
தேறியும் தேறாது மாயோன்
திறத்தன ளேயித் திருவே.

குறிப்பு:—இதுவரையில் பித்தேறிய பிராட்டியின் சேஷ்டைகளை வர்ணித்தார். இப்பாசுரத்தில், பித்தேறியிருக்கும் போழ்தும் மனம் ஒருவாறு தெளிந்திருக்கையிலும் இப்பிராட்டி பகவான் திறத்தே படாநின்றா ளென்கிறார்.

பொழிப்புரை:—விரஹத்தால் மதிகலங்கி யிருந்தாளேயானாலும் தத்துவ உணர்ச்சியிலிருந்து தவறுதலில்லாமல் இவ்வுலகமெல்லாம் கண்ணன் படைப்பென்றே சொல்லுவாள். திருமண் காப்போ விபூதியோ செவ்வனே இடுவாரைக்கண்டால் அவன் அடியாரென்று ஓடுவாள்—வாசனையுள்ள திருத்துழாய் கண்ணனுடைய அஸாதாரண மலரென்று ஒருபொழுதும் மறவாமல் கண்ணன் திருமாலை என்றே சொல்வாள். விவரித்துப் பேச அவசியமில்லை. இத் திரு தேறுதிருந்த வேளையிலும் தெளிந்த நோத்திலும் எம்பெருமான் திறத்திலே படுவாள்.

விசேஷக் குறிப்பு:—இப்பிராட்டி, சிவனடியாரென்றும் மாயோ னடியாரென்றும் பகுத்தறியும்படி தன் விவேகத்தை உபயோகிக்கவில்லை என்பது தாத்பரியம்.

வாழி தோழி

[ஓர் கார் நாடகம்]

[10-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அங்கம் 1 களம் 2.

[மரங்களும் செடிகொடிகளும் அடர்ந்த ஓர் காடு. கான்யாற்றில்வெள்ளம்'சலசல'என்றசிற்றொலி செய்து சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. துணிகளாலும் விழல்களாலும் வேய்ந்த பல கூடங்கள் அங்கங்கேகாணப்படுகின்றன. அவற்றுள் துணியால் வேய்ந்த ஓர் அழகிய கூடத்தில் மெல்லணையில் வீற்றிருந்த ஓர் ஆண்மகன் தன் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்த தேர்ப்பாகனைப் பார்த்துக் கூறுகின்றான்.]

தலைவன்:—

நாஞ்சில் வலவ னிறம்போலப் பூஞ்சினைச்
செங்கான் மராஅந் தகையன—பைங்கோல்
தொடிபொலி முன்கையாள் தோள்துணையா வேண்டி
நெடுவிடைச் சென்றதென் னெஞ்சு.

[அன்புடையாய்! இதோ பார்! சிவந்த தாளினையுடைய மரா மரங்களின் கிளைகள் எல்லாம், கலப்பையை வெற்றிப்படையாகவுடைய பலராமனது வெண்மை நிறம்போல் வெள்ளிய மலர்கள் மலர்ந்துள்ளன. அதனால் எனது காதலியிடத்துக் குறிப்பிட்டுவந்த கார்க்காலம் இதுவாதலால், எனது நெஞ்சம்பசிய வளைகள் விளங்கும் முன்னங்கையை யுடைய என் காதலியின் தோளை மருவ, இப் பெருவழியைக் கடந்து சென்றது.]

தேர்ப்பாகன்:—பெருமை சான்ற ஐய! நமது மன்னர்பொருட்டு நாம் நாடிவந்த வினை இன்னும் முற்றுப் பெறாமல் இருக்கின்றதே; அஃதெவ்வாறாயினும் கார்க்காலம் இதுவென்று எங்ஙனம் துணிந்தீர்கள்? மராமரம்மலர்ந்ததென்றால் வேனிற்பருவமாகாதோ? மராம் பாலைநிலத்திற் குரிய தன்றோ?

தலைவன்:—

வீறுசால் வேந்தன் வினையு முடிந்தன
ஆறும் பதமினிய வாயின—ஏறோ
டருமணி நாக மனுங்கச் செருமன்னர்
சேனைபோற் செல்லு மழை.

[சிறப்புமிகுந்த நம் அரசனுடைய போர்த்தொழில்களும் முற்றுப்பெற்றன; நாம் செல்வதற்குரிய வழிகளும் இனிய பக்குவமடைந்தன; மற்றிது கார்காலம் அன்றென்று நீ நினைக்கின்றாய்? நன்று, உன் ஐயம்! அரிய மாணிக்கத்தையுடைய நாகங்கள் வருந்தும் வகை, போர்புரியச் செல்லும் வேந்தருடைய சேனைகள்போல இதோ மேகம் இடியொலியோடு செல்லாநிற்கின்றது காண்!]

பொறிமாண் புனைதிண்டேர் போந்த வழியே
சிறுமுல்லைப் போதெல்லாஞ் செல்வி—நறுநுதற்
செல்வ மழைத்தடங்கட் சின்மொழிப் பேதைவாய்
முள்ளெயி றேய்ப்ப வடிந்து.

[எந்திரச் செய்கைகளால் மாட்சிமையுற்று, அலங்கரிக்கப்பட்ட வலிமையுடைய தேர்கள் போனவழிகளிலே, சிறிய முல்லைச்செடிகளின் அரும்புகளெல்லாம், அழகிய நல்ல நெற்றியையும், செல்வம் பெருகுவதற்கு ஏதுவாகிய பேதைமைக் குணமும் உடைய எனது காதலியின் கூரிய பற்களைப் போன்று பொலிகின்றன பார்!]

இளையரு மீர்ங்கட் டயர வுளையணிந்து
புல்லுண் கலிமாவும் பூட்டிய—நல்லார்
இளநலம் போலக் கவினி வளமுடையார்
ஆக்கம்போற் பூத்தன காடு.

[கார்காலத்திற்குரிய அறிகுறி முல்லைச் செடிகளின் அரும்புகள்மலர்வதுபோதுமே; அதன்றியும்,சேவகர்களும் குளிர்காலத்திற்குரிய உடையினை உடுக்குமாறும்; தலையணி யணிந்து, புல் உண்டதனால் உண்டாகிய மனச்செருக்கையுடைய குதிரையையும் தேருடன் பூட்டுதலைச் செய்யுமாறும் காடுகள் எல்லாம் நற்குணமுடைய மகளிரின் இளவடிவம்போல அழகு பெற்று, வருவாயினை யுடையார் செல்வம்போல் பூத்தன, பார்! ஆதலின் இது கார்க்காலமே; மராமரம் பாலைநிலத்திற்கு உரியதெனின் அது இந்நிலத்தில் இருத்தல் கூடாது என்ற நியதியில்லை. எனவே இனி நாம் நமதூர் செல்லலே தக்கது.]

களம் 3.

[முல்லைநிலத்துச் சிற்றூரில் தலைவியின் மாளிகை]

தலைவி:—எனது அன்பிற் குரியாய்! நீ எளியள்மீது வைத்துள்ள மாறாத அன்பினால், எனது நெஞ்சைத் தேற்றுவதற்கு—'இதோ கார்காலம் வந்து விட்டது!' 'அதோ தலைவர் வரும் தேரொலி!' என்று ஏதேதோ கூறுகின்றாய்; ஐயோ! என் அறிவு ஒரு நிலையில் இல்லையே!" (என்று கூறிக் கண்ணீர்விட்டு அழுதாள்.)

தோழி:—

கண்டிரண் முத்தங் கடுப்பப் புறவெல்லாம்
தண்டுளி யாலி புரளப் புயல்கான்று [கொலோ
கொண்டெழில் வானமுங் கொண்டன் றெவன்
ஒண்டொடி யூடு நிலை.

[ஒளி பொருந்திய வளையல்களை அணிந்த செல்வி! இதோ பார்! காடுகள் எல்லாம், துயரின் மிகுதியால் நினது கண்களினின்று முத்துமுத்தாய்த் திரண்டு விழும் நீர்த்துளிகளைப் போன்ற குளிர்ந்த மழைத்துளிகளும் ஆலங்கட்டிகளும் புரளும்வகை மேகம் மழை பொழிந்துகொண்டு அழகுடைய ஆகாயத்தை முழுவதும் மூடிக்கொண்டது; இங்ஙனமாகவும் நீ வருந்திப் பிணங்கிப் புலம்புவது ஏன்?]

களம் 4.

[காட்டில் தலைவன் பாசறை]

[தலைமகன் பாசறையில் அமைத்துள்ள தனது இருப்பிடத்தில் தனிமையில் தனது நெஞ்சொடு கூறிக்கொள்கின்றான்.]

எல்லா வினையுங் கிடப்ப வெழுநெஞ்சே
கல்லோங்கு கானங் களிற்றின் மதநாறும்
பல்லிருங் கூந்தல் பணிநோனாள் கார்வானம்
மெல்லவுந் தோன்றும் பெயல்.

[மனமே!இனி யென்காதலி பொறுக்கமாட்டாள்; மலைகள்உயர்ந்து விளங்கும் காடுகளில் ஆண்யானைகள்

பெண்யானைகளோடு சேர்ந்து விளையாடுதலால், அவற்றினது மதநீரின் மணம் வீசுகின்றது; அதோடு கரிய வானத்தின்கண்நின்றுமழையும்சிறிதுசிறிதாகப் பெய்யத் தொடங்குகின்றது;ஆதலினால்,பலவாகிய கூந்தலையுடைய எனது காதலி, 'கார்காலத்தில் யான் திரும்பி வந்துவிடுவேன்; அதுவரை நீ பொறுத்திரு' என்று நான் கூறிவந்த சொல்லை இனிப்பொறுக்கமாட்டாள்; ஆதலான், மனமே! போர்த் தொழிலாயினும், மற்றெதுவாயினும், எல்லாத்தொழில்களும் ஒழிந்து நிற்கட்டும்; நாம் நமது ஊரைநோக்கிப் புறப்படுவோம்.

களம் 5.

[முல்லைநிலத்துச் சிற்றூர்]

[தலைமகள் துயர்மிகுதியால் பசலைநோய் கண்டு வருந்துதலை யறிந்து தனித்திருந்த தோழி மனங்கவலுதல்]

தோழி:—(தன் மனதிற்குள்)

கருங்கால் வரகின் பொரிப்போல் அரும்பவிழ்ந்
தீர்ந்தண் புறவில் தெறுழ்வீ மலர்ந்தன
சேர்ந்தன செய்குறி வாரா ரவரென்று
கூர்ந்து பசலை யவட்கு.

[குளிர்ச்சி மிகுந்த காட்டில் கரிய தாளினையுடைய வரகினது பொரியைப்போல, தெறுழ் என்னும் செடியினது அரும்புகள் முறுக்குடைந்து மலர்ந்தன; இதுவொன்றே கார்காலம் வந்ததென்பதை நன்கு விளக்கும்; இதல்லாமல் தலைவர் செய்த குறிகளாகிய மேகம் தொகுதிதொகுதியாய் மின்னி மழைபொழிதல் முல்லை யரும்புவிரிதல் முதலியனவும் அவர் குறித்தவாறே நிகழ்கின்றன; இங்ஙனமாகியும், அவர் வருகையைக் காணோம்; அதனால் தலைவி மனம் வெதும்பிப் பசலைநோய் மிகுந்து வருந்துகின்றாள்; இதற்கு ஏழையேன் என்செய்வேன்]

(தலைவியைப் பார்த்துக் கூறுகின்றாள்)

நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவ ரிட்ட
தலைநாள் விளக்கிற் றகையுடைய வாகிப்
புலமெலாம் பூத்தன தோன்றி சிலமொழி
தூதொடு வந்த மழை.

[சிலவாகிய மொழியினையுடைய என்செல்வி! காடுகளில்எல்லாம் தோன்றிப்பூக்கள், அழகுமிக்க கார்த்திகைத் திருவிழாவில் ஊரின்கண் உள்ளவர் ஏற்றிவைத்த முதல்நாள் விளக்கைப்போல் அழகுடையனவாகி மலர்ந்தன; அஃதன்றியும், இதோ பார்த்தனையா, நம் தலைவர் விடுத்துள்ள தூது! நம் நெஞ்சைக் கொள்ளைகொள்ளும் அழகுமிக்க கருமை நிறம் வாய்ந்த முகில்]

முருகியம்போல் வானம் முழங்கி யிரங்கக்
குருகிலை பூத்தன கானம்—பிரிவெண்ணி
உள்ளா தகன்றாரென் றாடியாம் பாராட்டப்
பள்ளியுட் பாயும் பசப்பு.

[நங்காய்! நமதன்பர், பொருள்தேடப் பிரிதலேகன்றெனெண்ணி, நமது வருத்தத்தைக் கருதாது சென்றனர் என்று நினைத்துப் பிணக்கை நாம் பாராட்டுவதால் பசலைநோய் மிகுந்து, அதனால் உடல் மெலிவுற்றுப் படுக்கையாய்க் கிடக்க நேரும்; ஆகையால் அவர் பிரிவையே நினைந்து நினைந்து மனம் வருந்தேல்; குறிஞ்சிப்பறை யொலிபோல மேகம் முழங்கி யொலிப்பது நமது நிலையைத் தலைவர்க்கு அறிவிக்க முயல்கின்றது, காண்! ஆதலின் அவர் இனி ஒருகணமும் அங்குத் தாமதியார்.

பொதிகை நிகண்டு

(இரண்டாம் பகுதி)

[5-வது வால்யூம் 968-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அகர வருக்கம்

1 அகந்தருவுங் குறையும் வெற்பு மனையும்
அகமு முள்ளு மான்மாவு மகப்பொருளும்
இடமும் பாவமு மல்லவு மாகும்.

2 அகைத்த லறுத்திடலு மொடித்தலு மீர்த்தலும்
வேதனை யும்மென விளம்பினர் புலவர்.

3 அகப்பாவுள் ளுயர்த்திய பாவு மதிலும்.

4 அகவலோர் பாவுங் கூத்து மாகும்.

5 அக்கர மெழுத்துமோர் நோயு மாகும்.

6 அகலுள் ளூரும் பரப்புநாடு மாகும்.

7 அக்கார மாடையும் வெல்லமு மாகும்.

8 அகல மார்பு நீளமு மிடமும்
அகலிட மும்விரித் துரையு மாகும்.

9 அகடு பொல்லாங்கு நடுவும் வயிறும்.

10 அகளந் தாழியு மிடாவு மாகும்.

11 அகிசிலம்பு மிரும்புந் தீயு மரவும்
தோகையு மெனவே சொல்ல லாகும்.

12 அக்கென்பு மிமிலுஞ் சங்கு மணியுமாம்.

13 அங்கி தீயுஞ் சட்டையு மறைநீனும்.

14 அங்கமா றங்கமுங் கட்டிலு மாகமும்
என்பு முறுப்பும் வெட்டலு மாகும்.

15 அங்கணஞ் சலதாரையு முற்றமுஞ் சேறும்.

16 அங்கதம் [1]வசைச்சொல்லும் பொய்யு மார்பும்
அரவுந்தோ ளணியு மசைப்பெயரு மாகும்.

17 அங்காரகன் றீயுஞ் செவ்வாயு மாகும்.

18 அசிவாளு மம்பு மவமதிச் சிரிப்பும்
ஆயுதங் களுமென் றறைந்தனர் புலவர்.

19 அச்ச மகத்தியு [2]மைம்மையு மஞ்சலும்.

20 [3]அசும்பு வீசுதலு நீரொழு குதலும்
காந்தியு மொற்கமுங் கழற லாகும்.

21 அசோகு [4]சுகமு மசோகு மாகும்.

22 அச்சுதன் மூதிறையு மரியு மருகனும்.

23 அச்சுவங் குதிரையு மக்கிரா மருந்தும்.

24 அசனஞ் சோறு மளவும் பசியும்
வேங்கையுங் கொழுப்பும் விளம்ப லாகும்.

25 அசைநிரை யசையு மசைச்சொல்லு மசைவுமாம்
நேரசை யும்மென நிகழ்த்த லாமே.

---

[1] (பிரதி) இசைச் [2] (பிரதி) மன்னையு
[3] (பிரதி) அசம்பு [4] (பிரதி) தகமு

26 அசைதல் தங்கலு நோதலு மாகும்.
27 அசைத்தல் கட்டுதலு மசைத்தலு மாகும்.
28 அசனிவச் சிரமு மிடியு மாகும்.
29 அசமே யாடும் மூவாட்டை நெல்லும்.
30 அஞலமே பஞ்ச மணமுஞ் சிங்கமும்.
31 அஞரே துக்கமு மறிவி லானும்.
32 அஞ்சலி வணங்கலும் வாவற் பறவையும்
பேதையு மென்னப் பேசலாகும்.
33 அஞ்ஞை யழகு மறிவிலானுங் கிடாயும்.
34 அஞ்சன மிருளு மையுங்கண் மருந்தும்
ஓர்திக் கானையு நீலக் கல்லும்
மஞ்சன மும்மென வழங்கினர் புலவர்.
35 அடலே கொலையும் வெற்றியும் வலியும்
சமைத்தலும் பொருதலுஞ் சாற்ற லாகும்.
36 அடியண்ட முதலுஞ் செண்டு வெளியும்
காதலுங் கவியடியுங் கழற லாகும்.
37 அடரே தகடு நெருக்கமு மாகும்.
38 அடுதல் கோறலு மட்டலு மடர்தலும்.
39 அடலைவெண் பலியுஞ் சுடுகாடு மாகும்.
40 அடுப்புப் பரணியு மச்சமு மடுத்திடலும்
அடுப்பு மெனவே அறைய லாகும்.
41 அடையப்பமு மிலையு மடுத்தலுங் கனமும்.
42 அணைதலை யணையு மெத்தையு மணையுஞ்
சயனமு மென்னச் சாற்றினர் புலவர்.
43 [5]அணியொப் பனையு மன்புமணி வகுப்பும்
அழகுமலங் காரமும் பூணும் பீடும்
அணிதலு மிலக்கண வணியு மாகும்.
44 அணவல் புல்லலு ந[கணு]லு மாகும்.
45 அண்டம் விண்ணு முலகமும் முட்டையும்
ஆகாய மும்பிர மாண்டமு மாகும்.
46 அண்டசம் பறவையுந் தேரையு மீனும்
அரணையு முடும்பும் பல்லியு நண்டும்
ஓந்தியு முதலையு மிப்பியு நாகமும்
கச்சப மும்மெனக் கழற லாகும்.
47 அணுமந் திரமுஞ் சீவனு நுண்மையும்.
48 அணங்கே மாதரும் வருத்தலுந் தெய்வமும்
ஆசையு மழகு மச்சமுங் கோறலும்
நோயுஞ் சூரும் நுவல லாகும்.
49 அண்ணமுண் ணுவு மணரியு மாகும்.
50 அணுக்கமே யுரசமுஞ் சாந்தமு மாகும்.
51 அண்ணல் பீடு மண்ணுதலுந் தலைவனும்
புத்தனு மரபும் புகல லாகும்.
52 அண்டர் பகைவருந் தேவரு மாயரும்.
53 அண்ணை பேயு மறிவிலானு மாகும்.
54 அத்திரி யொட்டகமுங் கணையுங் கழுதையும்
பரிதியும் விண்ணும் வெற்பு மாகும்.
55 அத்திரங் கணையும் வீடு மலையும்
குதிரையுங் கழுதையுங் கூற லாகும்.
56 அத்தி யானையுங்[6] கடலு மத்தியும்
புள்ளு மெலும்[பும்] புகற லாகும்.
57 அத்தஞ்சொற் பொருளுங் காடுமெத்த நாளும்
அருநெறியும் பொன்னும் பாதியுங் கரமும்
கண்ணு டியுமெனக் கழற லாகும்.
58 அத்தசைச் சொல்லு மரைநாணுஞ் சிவப்பும்
இசைப்புந் துன்னமு மியம்ப லாகும்.
59 அதர்சிறு கல்லும் புழுதியும் வழியும்.
60 அத்தனே சிவனும் பிதாவு மாகும்.
61 அதம்பா தாளமுங் கீழ்வீழ்தலு மிறங்கலும்.
62 அந்தண ரறவோரும் பார்ப்பாரு மாகும்.
63 அந்தம[ஞ்] ஞானமு முடிவுங் கத்தூரியும்
அழகு மெனவே யறைய லாகும்.
64 அந்தகன் குருடனுங் கூற்றனு மாகும்.
65 அந்தி லாங்கு மிரண்டு மசையும்
இடப்பெய ரும்மென வியம்ப லாகும்.
66 அந்தரம் விசும்பு [7]மிடையு மளவும்
பேதமு மேகமும் பேச லாகும்.
67 அந்தி மாலையும் பாலையா மோசையும்
இரவு மசையு மியம்ப லாகும்.
68 [8]அந்தரி யுமையுந் துர்க்கையுங் காளியும்.
69 அம்புவேயும் நீரும் விண்ணும்
மேகமுங் கணையும் விளம்ப லாகும்.
70 அம்மைவரு பிறப்புந் தாயு முமையும்
அழகு மெனவே யறைய லாகும்.
71 அமலையம் பிசையுஞ் சோறு மோசையும்.
72 அமரே அமர்தலும் பூசலு மாகும்.
73 அம்பிநீர் மேலோடு வனவுந் தெப்பமும்
நாவா யும்மென நவின்றனர் புலவர்.
74 அமுதம் பாலு முத்தியு நீரும்
அவியும் மேகமும் பெருமையு மாகும்.
75 அம்புயம் [9]பொதியம்பும் புட்டிலும் புயமும்.
76 அம்பல் பழிமொழியு மலர்மொழியு மாகும்.
77 அம்மழகு மசையு நீரு மாகும்.
78 அமரர் பகைவருந் தேவரு மாகும்.
79 அமறல் மிகுதியும் பொலிவும் பீடும்
நெருக்கமு மெனவே நிகழ்த்த லாகும்.
80 அம்பணந் துலாக்கோலுந் தூம்பு மாமையும்
வாயுங் கதலியுந் தோணியு நீரும்.
81 அமைதல்சம் மதித்தலும் பொழுது மாகும்.
82 அமுதுபாலுஞ் சோறு மவியு மழையும்.
83 அம்பரங் கூறையும் கடலுமா காசமும்.
84 அம்படம் வெள்ளியு மோடமும் மரக்காலும்
விண்ணு மம்மியும் விளம்ப லாகும்.
85 அயமிரும்பு நீ ரம் பரியு மாடும்
தடாகமு மகமுஞ் சேறு மவனியும்
சூதனரும் விழாவுஞ் சொல்ல லாகும்.
86 அய்யன் மூத்தோனுஞ் சாத்தனு மப்பனும்
சுவாமியுங் குருவுஞ் சொல்ல லாகும்.
87 அய்யங் கடிகையும் பிச்சையும் பொழுதும்
அனுமா னமுமென வறைய லாகும்.
88 அய்யரந் தணரு முனிவருந் தேவரும்.
89 அயனமே வழியும் பிறப்பு மூணும்
ஆண்டினிற் பாதியு மாகு மென்ப.
90 அயிர் நுண் மணலு மணுவுஞ் சர்க்கரையும்.

5 (பிரதி) அணியோர்ச்சீரு
6 (பிரதி) கட்டிலு
7 (பிரதி) மிடமு 8 அந்திரி
9 (பிரதி) பொதியும்

தேவகி

அத்தியாயம் 1.

[6-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

வரப்போகின்ற வைபவத்தை யுன்னியுன்னி மதர்க்கின்ற என் மாமியின் உள்ளம் அவள் திருமுகத்தில் திகழலாயிற்று. "ஆம், பொருளுடையார்க் கிவ்வுலகமுண்டு, நன்றே சொன்னாய். உன் நுண்மதியைப் போற்றுகின்றேன். இனிச்செய்யவேண்டியதுயாதென்பதும் இயம்புவாய்" என்றுகேட்க, இதுதான் தட்டிவிட்டத் தருணமென்றுகண்ட நம் கர்மயோகி, "முயன்றவர் இகழ்ச்சியடைந்ததில்லை. செய்வதற்குரிய முயற்சியும் பெரியதொன்றன்று. உங்கள் கணவர் மந்திரி ஆவதும் நிச்சயம். வேண்டியதெல்லாம் தன் அதிகாரத்திற்கு அடங்கிய ஒரு வர்த்தமானப்பத்திரிகை; அதனை நடத்துவதற்கு என் கணவர் இருக்கின்றார். பின்னர்த் தெரியும் என் வார்த்தையின் உண்மை" என்று பிறர்நலம் ஓதினள். என் மாமியும் 'நாளை வா, பேசுவோம்," என்று அவளுக்கு விடைகொடுத் தனுப்பி விட்டுச் சிந்தனையில் ஆழலானள்.

இனிச் சேகரனார் துணையினால் என் மாமனுக்கு வரப்போகின்ற பெருமையில்தோய்ந்துகிடக்கும்என் மாமியின் எண்ணங்களைக் கலைக்கவிரும்பாமல் நான் பின்வாயில் வழியாக வீட்டினுள் நுழைந்தேன். நுழைவாயிலில் பன்னிரண்டுவயதுடைய என் மாமன்மகள் கோமளமும் பத்து வயதுடைய என் மாமன் மகன் விஜயனும் விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர். இவ்விரு மக்களும் என்பால் காட்டுகின்ற அருமையில் தம் தாயையும் பலபடி வென்றனர். அன்னவர்பாற் சென்று விளையாட இழுத்த என் காலிற்கு எதிராக என் அனுபவம் நின்று தடைசெய்யவே அருகிருந்த அறையினுட் சென்றேன்.

பூமியைக் கரைத்துவிடும்போல் பெருமழை பொழிந்ததால் வெளியேசென்று உலாவுதற்கில்லை. அறையினுட்சென்றநான் சாளரமேடையொன்றில் உட்கார்ந்துகொண்டு அருகிருந்த புத்தகத்தை எடுத்து இதழ்களைப் புரட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். எனினும்,என் கண்வழி மனமோ செல்லவில்லை. சாளரத்தின்வழியே மரங்களை நோக்கினேன். இன்னபடி புத்தகத்திற்குச் சிறிது கண்ணும் மரங்களுக்குச் சிறிது கண்ணும் கொடுத்தேனாயினும் எவ்வழியிலும் என் மனமோ நிலைக்கவில்லை. 'நான் ஏன் இப்படிப் படுகின்றேன், என் மாமி யேனோ என்னை வெறுக்கின்றாள். அவள் மக்களுக்கும் நான் ஏன் பகையானேன். நான் இழைத்த எத்திங்கிற்கு இது அனுபவம்' என்னும் எண்ணங்களே என் உள்ளம்புகுந்து உழக்கின. நொந்தனளாய் வீற்றிருந்தேன்.

இவ்வேளை வானம் இடித்தது. இடித்த இடி என் மாமியின் சிந்தனையைக் கலைக்க, அவள் எழுந்து பின்வாயிலில் இருந்த தன் மக்களை அழைத்தாள். என்மேல் பிழை காணுவதல்லால் வேறொரு நினைவுமில்லா என் மாமன்மகன் விஜயன், "அம்மா, இந்தக் காற்றினும் மழையினும் அந்தக்குரங்கு மரமேறப் போய்விட்டதுபோலிருக்கின்றது. காலையிலிருந்து கண்ணிற் படவில்லை" என்றுகூறினன். என் னருமை மாமியோ, "மரந்தான் ஏறட்டும், மண்ணாய்த்தான் போகட்டும். கண்ணிற்படாவிட்டாலென்ன, அது நம் கண்செய்த புண்ணியமே" என்று ஏசினளாய் நானிருக்கும் அறையருகு வந்து எட்டிப்பார்த்தாள். அங்கு நான் இருக்கக் கண்டு, "இதோ இருக்கின்றதே. அதற்குப் போகுமிடமும் உண்டோ" என்று கூறித் தன் வாயின் தினவைத் தீர்த்துக்கொண்டனள்.

'எங்கே' என்று கேட்டு உள்ளே நுழைந்த விஜயன் என் கையில் புத்தகம் இருப்பது கண்டு, 'உப்புக் கழுதையே, எச்சில் நாயே, நாதியற்ற பிணமே, எந்த அப்பன் வாங்கிக்கொடுத்த புத்தகம் இது.' என்ற சொற்கொண்டு என்னைச் சுட்டு என் கையிருந்த புத்தகத்தையும் பிடுங்கி என்னையும் கீழே தள்ளினன்.

நானோ ஓர் சிறுமி; வயது பன்னிரண்டும் நிறையப் பெறுதவள். அவன் கொடுமை எனது இயற்கையான பொறுமையை அகற்றியது. கோபமும் துக்கமும் ஒன்றுசேர்ந்து, என் நிலையைக் குலைக்க, விஜயனைப் பார்த்து விழித்தேன்.

"என்னடி, கள்ளி விழிக்கின்றாய். எச்சில் நாயே," என்று உரக்கக் கூறிக் காட்டானைக் குட்டிபோன்ற அம் மூர்க்கன் தன் கையின் வலிமையெல்லாம் என் தலையின்மேல் வீழ்த்தி மகிழ்ந்தான். அவன் குட்டிய குட்டு என்னை வருத்தவும், அவமானம் என்னை வதைக்கவும்,"கொலைகாரப்பாவி, சண்டாளா' என்று இக்கொடுமைக்கு ஆற்றாமல் கூவினேன். நிகழ்ந்தனவற்றை அங்கிருந்து கண்டிருந்த என்மாமி இந்த ஒரு முறையாவது நியாயம் நடத்துவாள் என்று எனது முன்னைய அனுபவத்திற்கெல்லாம் விரோதமாய் எண்ணி அவளை நோக்கினேன். நோக்கிய நான் குருதியெனச் சிவந்த அவள் கண்களையேகண்டேன். அன்று என்கன்னம் அவள்கையின் கொடுமையினின்றுதப்பி நிற்கும் என்று நான் எண்ணிய எண்ணம் பிழைத்தது. அவள் கையை அரித்த தினவையும் என் மெய்யின்மேல் தீர்த்துக்கொண்டாள். பொறிகலங்கி நான்கீழே விழுந்துவிட்டேன். அம்மஹராஜியோ, தன்னருமை மகனைக் கையிலேபற்றிக்கொண்டு, 'அந்தப் பேயுடன் உனக்கென்னபேச்சு? இவ்வீட்டை நன்றாகப்பிடித்துக்கொண்டுவிட்டது. அதுதொலைந்தொழியும் வரையில் நமக்குத்தொல்லைதான்' என்று என்னைவாயாறவைதுகொண்டே பிள்ளையும் பெண்ணும் பின்தொடரப் போகுமொரு பன்றியெனப் போனாள்.

என் இளமைப்பருவம் நடந்தவித மிது. பிறக்கும் முன்னரே அப்பனைத் தின்ற என் பெரும்பசிக் கொடும்வயிறு பிறந்தபின் அன்னையையும் விழுங்கியது. தாயையும் தகப்பனையும் தொலைத்த நான்என் மாமன் மனையில் இத்தகைய வைபவத்துடன் வாழ்ந்திருந்தேன். நான் அழுதழுது அழிவதன்றி வேறு என்னதான் செய்வது. உற்ற பரிபவத்தைக் கண்ணீரால் கரைப்பதல்லால் வேறொன்றுமில்லாதேன் கண்வறளக் கலுழ்ந்து ஓய்ந்தேன்.

மழைநின்றது. பகல் வெய்யோன் விண்ணின் நடுவடைந்தான். உண்டிக்கு யாரும் என்னை அழைத்தாரில்லை, நானும் என் அறையைவிட்டு அகலவில்லை. நேரம் சிறிது சென்றபின்னர், அவ்வீட்டில் சமையல்

வேலை செய்யும் தையம்மாள் என்பவள் நான்இருந்த அறைக்குச் சோறுகொண்டுவந்தாள். தையம்மாள்மிக்க நல்லவள்; என்மீது உண்மையில் ஆசை அதிகமுங் கொண்டவள். என்னைத் தாயெனப் பேணிவந்தாள். நான் படும் சிறுமையெல்லாம் காணப் பொறுதவளாய்த் தனியே யிருக்கையில் அவள் வருந்துவதை நான் பலமுறை கண்டுளேன். என் மாமி நடத்தும் மனையாட்சியில் ஒருமாதம் முழுதும் தரித்த வேலைக்காரியைக் குடந்தைநகர் கண்டதேயில்லை. அத்தகையசெங்கோல் மாட்சியில் தையம்மாள் இரண்டாண்டுகளாக நிலைத்திருக்கின்றாள் என்றால் அவள் குணநலப் பெருமையைச் சொற்கொண்டு சாற்றவும் வேண்டுமோ. கருணையிற் கடலனையாள், பொறுமையின் வைப்பேயாவாள். தாயினும் பரிந்துஅவள் கொண்டுவந்த உண்டியையேற்காமல் நான்என்ன செய்வது. நாயேபோல் தின்றேன். ஒருநாள் உணவை யொழியென்றால் என் பொல்லா வயிறு கேட்பதில்லை. அழுதழுது களைத்த என்கண்கள் உண்டபின் அயர்வுற்றன. துயருக்கு நன்மருந்து தூக்கமே யன்றோ. "தூக்கம் துடைக்கும் ஏ தூக்கமே, உன்னை வாழ்த்துகின்றேன். போதும் எனக்கு வாழ்வு. பெண்ணென்றால் பேயும் இரங்கு மென்பர்; திக்கற்ற கன்னியென்னைக் கலைதலில்லாத் துயிலில் ஆழ்த்திக் காக்கமாட்டாயோ. அது உன் கடன்" என்று வேண்டினளாய் ஆழ்ந்ததோர் நித்திரையில் அழுந்திவிட்டேன்.

அன்று நான் நீண்ட நேரம் துயின்று கண் விழித்தேன். விண்ணைக் கவர்ந்து என் கண்ணென மீண்டுமோர்முறை சொரிந்த மேகம் பெய்தழிந்தது. கதிரவன் மேருமலையை நெருங்கலானான். எழுந்து உட்கார்ந்தேன்; தூக்கத்தில் மறந்திருந்த காலைநிகழ்ச்சிகளும், பரிபவத்திற் கிடமான என் கதியற்ற நிலையும் எனது உள்ளத்தைப் பற்றிக்கொள்ள, நான் துடித்து வருந்தியது கொஞ்சமன்று. என் அன்னையையும் அப்பனையும் நினைந்து அழுதேன். என் தந்தையுடன் பிறந்த சிற்றப்பன் ஒருவர் உளர் என்றும் அவர் பல ஆண்டுகளுக்குமுன்னே வெளிநாடு சென்றார் என்றும் ஊரார் சொல்லக் கேட்டுளேன். அவர் நினைவு இப்பொழுது எனக்கு வரவே அவருமா என்னைத் துறக்கவேண்டுமென்று நொந்தேன். அவர் எங்கிருக்கின்றார், என்ன செய்கின்றார் என்பது என்னால் தெரிந்துகொள்ள இயலவில்லை. அவ ருயிருடன் இருப்பாராயின் என் வருத்தத்தைத் தீர்க்காதிருப்பாரா என்று அடிக்கடி எண்ணி வாடினேன். இன்னவாறு என் எளியநிலையை உன்னி உன்னி நொந்துகொண்டிருக்கையில் வெளியூருக்குச் சென்றிருந்த என்மாமன்வீடுவந்தார். என் னருமை மாமன்வரவே என்னையும் அறியாமல் அவரிடம் சென்று காலையில் நிகழ்ந்ததை யெல்லாம் நிகழ்ந்தபடி கூறி யழுதேன். 'அம்மா அழாதே' என்றுரைத்து, என்னை வாரியெடுத்தணைத்து மடிமீதிருத்திக் கண்களைத் துடைத்தார். கலைந்திருந்த என்கூந்தலை அவர் கைதிருத்த, ஆறுதல் கூறினராய், அவர் வாய்நிறைந்த முத்தத்தால் முன் என் மாமியின் கைகளால் என் கன்னம் பட்டிருந்த பரிபவத்தைத் துடைத்தகற்றினார். என் உள்ளமும் குளிர்ந்து அமைதியுற்றது. நெட்டுயிர்ப்புப் போக்கினளாய் என் மாமனது திருமார்பில் தலைசாய்த்து மெய்மறந்து உட்கார்ந்திருந்தேன்.

வெளியிலே சென்றிருந்த என் மாமியின் வரவை தோட்டத்தினுள் புகுந்த வண்டியின் அரவத்தால் அறிந்துகொண்டு அவர்மடியை நீத்தகன்[illegible]. வந்தவள் என் மாமன் இருப்பது கண்[illegible]ன புரியாத குற்றங்கள் பல என்மீ[illegible]திக்கொண்டே உட்சென்றாள். வழக்[illegible]ல அன்று அவ்வீடு அமர்க்களமாய் [illegible]ல், நான் என் மாமன் மடியை நீத்தகன்றதால் காத்துவிட்டேன். அன்றியும்மாமன் மந்திரியாகவேண்டும், மாமியும் மந்திரக்கிழத்தி யாகவேண்டும். இன்னதற்குச் சேகரனார் பத்திரிகைத்தலைமை பூணவேண்டும். மாமனுக்கு மனமில்லையாயின் அவர் பணப்பை அவிழாது, மந்திரக்கனவும் சிதைந்துவிடும்.

அன்றிரவு எனக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. ஆகையால் நெடுநேரம் சாளரமேடையில் சாய்ந்துகொண்டிருந்தேன். இதைக் கண்ட தையம்மாள் என்னிடம் வந்து, முகத்தில் வழிந்த என் கண்ணீரைத் துடைத்துத்தேற்றினாள். "அம்மா, நீ வருந்தாதே. உன்னைக்காட்டிலும் கஷ்டப்பட்டவர் இவ்வுலகத்தில் இருந்திருக்கின்றனர். நளன் நாட்டை யிழந்தான், மனைவியையும் மக்களையும் பிரிந்தான், தானும் அயோத்திமன்னன் இருதுபன்னனிடம் தேர்ப்பாகன் தொழில்செய்தான். அரிச்சந்திரன் மனைவியையும் தன்னொரு மகனையும் அடிமைகளாக விற்றுத் தன்னையும் சுடலை காக்கும் ஓர் பறையனுக்கு அடிமை செய்துகொள்ளவில்லையா? பஞ்சபாண்டவர் கௌரவர்கொடுமையால் பட்டதும் சிறியதோ. நீ வருந்துவதாற் பயனில்லை. இரவிற்குப்பின்னே பொழுது விடியத்தான் வேண்டும். உன்னிரவும் விரைவினில் விடியும். துரௌபதிக்குத் துகில்தந்து காத்தருளியவொரு கடவுளுக்குக் கண்ணுண்டு, காது முண்டு. வா, இருவரும் அவனைத் துதித்துத் துயில்வோம்" என்று என்னை அருமையுடன் அழைத்தாள். அவள் சொற்கள் என் துயரை ஒருவாறு ஆற்றிவைக்க, துரௌபதிக்குத் துகில்தந்த கருமுகிலை நினைந்தவளாய்த் துயில்கொண்டேன்.

காற்று மழை

Shakespeare—"The Tempest"

[16-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அங்கம் 1. களம் 1.

[இதையாளன் வருகின்றான்]

இதையாளன்:—மேற் பாயை இறக்குங்கள்! ஆகட்டும் ஆகட்டும் (1)! கீழே, இன்னும், கீழே (2)! நேர்வழியோடுஇதனைக் கொணர்ந்துபாருங்கள்(3).

[உள்ளே இரைச்சல் கேட்கின்றது]

இந்த ஊளையைப் பெருவாரி அடித்துக்கொண்டு போகாதா (4)! இந்தக் காற்று மழையையும் எங்கள் உத்தியோகத்தையும்விட அன்றோ அவர் அதிகம் கத்துகின்றனர் (5)!

[ஸபஸ்ட்டியனும், அன்ட்டோனியோவும், கன்ஸாலோவும் வருகின்றனர்]

இன்னும் மறுபடியுமா (6)? இங்கே என்ன செய்கின்றீர்கள்? நாங்கள் எல்லாவற்றையும் கைவிட்டு மூழ்கிவிடுவதோ? அமிழவேண்டுமென்பது உங்கள் ஆசையோ? (7)

ஸபஸ்ட்டியன்:—ஏ, ஊளையிட்டுக் குழறுகின்ற உலோபி நாயே, உன்தொண்டையில் புற்றுவைக்க...(8)

இதையாளன்:—ஆனால், நீங்களே செய்யுங்கள் (9)

அன்ட்டோனியோ:—தொலைந்துபோ நாயே! ஏ, வேசிமகனே, இரைச்சலிடுகின்ற துஷ்டா, தொலைந்துபோ! மூழ்குவதற்கு உன்னளவு நாங்களோ அஞ்சவில்லையே.

கன்ஸாலோ:—ஓட்டைபட்ட கொட்டாங்கைச்சியைவிட இக்கப்பல் வலியதல்லாததாயினும், இவன் முழுகமாட்டான் என்பதற்கு நான் உத்தரவாதம் (10).

இதையாளன்:—பிடியுங்கள், இழுத்துப் பிடியுங்கள்! கடற்புறம் இரண்டுவழி மறுபடிதிருப்புங்கள்; தள்ளுங்கள். (11)

[கப்பலாள்கள் நனைந்து வருகின்றனர்]

கப்பலாள்கள்:—எல்லாம் தொலைந்தது. பிரார்த்தனைகள் பிரார்த்தனைகள் செய்துகொள்ளுங்கள்! தொலைந்தது எல்லாம். (12)

இதையாளன்:—ஐயோ! நம் வாய்கள் விறைத்தா கிடக்கவேண்டும்! (13)

கன்ஸாலோ:—வேந்தனும் இளவரசும் ஜபம்செய்கின்றனர். நாமும் போய்ச் சேர்ந்துகொள்வோம். அவர்கள் கதியே நம்முடையதும்.

ஸபஸ்ட்டியன்:—என்னுடைய பொறுமையெல்லாம் போய்விட்டது.

அன்ட்டோனியோ:—குடிகாரர்களால் வீணே நமது உயிர்கள் மோசம்போயின (14). இந்தப் பிளந்தவாய்ப் பாதகன் (15) அலைகளெல்லாம் உன்னைக் கழுவ நீ முழுகிக்கிடக்கலாகாதா.

கன்ஸாலோ:—இக் கடல்நீர்த் துளிகள் ஒன்றொன்றும், இவனை விழுங்குதற்கு ஆணைவைத்துத் தம் வாயைப் பிளந்தாலும் என்ன, இன்னமும் இவன் தூக்கிற்கே இடப்படுவான் திண்ணம் (19).

["ஐயோ என் செய்வோம்"—"உடைகின்றோம், உடைகின்றோம்"— "மனைவியே, மக்களே, போகின்றோம்"—சகோதர, போகின்றேன்"- "உடைந்தோம் உடைந்தோம், உடைந்தோம்" என்று உள்ளே பற்பல கூக்குரல்கள் கலந்து செய்யும் ஆரவாரம் கேட்கின்றது.]

அன்ட்டோனியோ:—நா மனைவரும் அரசனோடுமுழுகி மாள்வோம்.

ஸபஸ்ட்டியன்:—அவன்பால் விடைகொள்வோம்.

[அன்ட்டோனியோவும் ஸபஸ்ட்டியனும் போகின்றனர்]

கன்ஸாலோ:—ஒருகாணி பாழ்நிலத்திற்குப் பதிலாக—கோரைப்புல்லும் முள்ளுப்புதரும், எல்லாந்தான்—இந்தக்கடலின் ஆயிரங்காவதம் இப்பொழுது கொடுப்பேனே (17). தெய்வ சித்தத்தின்படிதானே நடக்கும் (18). இருப்பினும், உலர்ந்தவொரு சாவு சாகலாகாதா நான். (19).

(1) ஆகட்டும் ஆகட்டும், என்னும் அடுக்கு விரைவுக் குறிப்புடையது.

(2) உள்புறம் இருக்கும் கப்பலாள்களுக்கு இதையாளன் இடுகின்ற கட்டளை இது. கீழே, இன்னும் கீழே தாழ்த்துங்கள்—என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(3) பாயையோ, கப்பலையோ காற்றடிக்கும் வழிக்கு நேரே திருப்பும்படி சொல்கின்றான்.

(4) உள்ளே இரைச்சலிடுகின்றவர்களை இப்படி வைகின்றான்.

(5) உத்தியோகத்தின் கத்தலாவது—பாய்களை இறக்கும்போதும் ஏற்றும்போதும் கப்பலாள்கள் செய்கின்ற ஆரவாரம்.

(6) வந்தவர்களைப் பார்த்து, "மறுபடியும் இன்னும் ஏன் வருகின்றீர்கள்" என்று கடிகின்றான்.

(7) எங்கள் வேலையைச் செய்யவொட்டாமல் நீங்கள் இப்படிக் குறுக்கே வருவீர்களானால், கப்பல் கவிழ்வது நிச்சயம். அதுதானே உங்கள் கருத்து—என்று சினந்து கூறுகின்றான்.

(8) தொண்டைப்புற்று, என்பது ஓர் கொடிய நோய். ஸபஸ்ட்டியன் கோபங்கொண்டு இப்படி இதையாளனை வைகின்றான்.

(9) இப்படி என்னை வைதீர்களானால் நான் இனிச் சும்மா விருந்துவிடுவேன்; நீங்களே கப்பலை ஓட்டுவதானால் ஓட்டுங்கள்.

(10) தூக்குமரத்தில் இவன் சாகவேண்டியவனாகையால், அந்தத் தலைவிதிக்கு மாறாக இவன் இன்று நீரில் மூழ்கி இறக்கமாட்டான். தேங்காய் ஓடு போல எளியதாயிருந்தாலும், அதனோடு ஓட்டையானாலும் கூட, இவன் இந்தக் கப்பலில் முழுகமாட்டான் என்பதற்கு நான் 'ஜாமீன்' என்று பழிக்கின்றான்.

(11) இது, உள்ளே பாய்களைப் பிடித்திருக்கும் கப்பலாள்களுக்கு இவன் இடுகின்ற கட்டளை.

(12) இனிக் கப்பலைச் செலுத்த இயலவில்லை என்றும், எல்லோரும் சாகத்தான் வேண்டுமென்றும், சாவதற்கு முன்னால் அவரவர் தங்கள் இஷ்ட தெய்வங்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளட்டும் என்றும், கப்பலாள்கள் வந்து கூறுகின்றனர்.

(13) இந்தக் கடல்நீரைக் குடித்துச் செத்து நம் வாய்கள் விறைத்துப்போகவா நேர்ந்ததென்று இதையாளன் அஞ்சி வருந்துகின்றான்.

(14) இதையாளன் கப்பலாள்கள் எல்லாரும் மதுக் குடித்த வெறியினால் கப்பலைக் காக்கமாட்டாமல் நாம் உயிரிழக்கவேண்டி நேர்கின்றது—என்பது பொருள்.

(15) இந்தப் பிளந்தவாய்ப் பாதகனாகிய இதையாளன்-என்று யாதோ அவனைப்பற்றி உரைக்க வந்த அன்ட்டோனியோ, அவனையே பார்த்துச் சபிக்கின்றான்.

(16) கடலிலே முழுகிச் சாகும்படி இவனைச் சபிப்பதில் பயனில்லை. தூக்குமரத்தில் தொங்குவதற்கே பிறந்த கள்வன் இவன். ஆகையால் இக்கடலின் ஒவ்வொரு துளியும், "நானிவனை விழுங்கியே தீர்கின்றேன் பார்," என்று சபதம்செய்து முயன்றாலும், இறுதியில் இவன் உயிர் தப்பி விடுவான்.

(17) பாழ்நிலமே யாகட்டும், அது கோரையும் கள்ளியும் முள்ளியும் அடர்ந்ததே யாகட்டும், அதனில் இருந்தால் இப்பொழுது நான் சாகமாட்டேனன்றோ. இந்தக் கடலில் ஆயிரங்காவதம் எடுத்துக்கொடுக்கின்றேன். அதற்குப் பதிலாக ஒரு காணி நிலம் கிடைத்தாலும் போதும். ஆனால் அது வாய்க்காதே—என்று வருந்துகின்றான்.

(18) ஆகையால் வருந்தி என்ன பயன்—என்று முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(19) உலர்ந்த சாவு—நீரில் மூழ்கித் துன்மரணம் அடையாமல் தரையிலே சாகலாகாதா.

யாப்பிலக்கணம்

[15-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

தளை

முந்திய பகுதியில் செய்யுளமைத்தற்கான அசைகளையும், அவ்வசைகள் சீர் கொள நிற்குஞ் சீர்களையும் பற்றிக் கற்ரும். இனி, சீர் பல கட்டுநிற்கும் **தளை** என்பதனைக் கற்போம்:*

முற்கூறிய சீர்கள் ஒன்ரேடொன்று கட்டுப்பட்டுத் தொடர்ந்துவரும் முறையே **தளை** எனப்படும். அத்தளை **நேர் ஒன்று ஆசிரியத் தளை, நிரை ஒன்று ஆசிரியத் தளை, இயற்சீர் வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை, கலித்தளை, ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, ஒன்ருத வஞ்சித்தளை** என்னும் ஏழு வகையாகச் செய்யுளில் வழங்கப்படும். இவற்றின் அமைப்புப் பின் வருமாறு:—

1. **நேர் ஒன்று ஆசிரியத் தளை**
2. **நிரை ஒன்று ஆசிரியத் தளை**

முதற்சீர் மாச்சீராக அமைந்து, நேரசையால் தொடங்கும் வருஞ்சீரோடு பொருந்தி நடப்பதும்; முதற்சீர் விளச்சீராக அமைந்து, நிரையசையால் [illegible] முறையே [illegible]கும் வருஞ்சீரோடு பொருந்[illegible] நிரை ஒன்று ஆசிரியத் **நேர் ஒன்று ஆசி**[illegible]படும்.

[illegible] கல்வி கல்வி கல்வி யென்றே
நல்லவர் பலருள நனிவிருப் புறவே
போற்றுத லமைந்தநற் பொருளே
சாற்ற லாகாச் சால்பிற் ருமே.

(இச்செய்யுளின் முதலடியிலும் ஈற்றடியிலும் நேர் ஒன்று ஆசிரியத்தளையும், இரண்டாம் மூன்ரும் அடிகளில் நிரை ஒன்று ஆசிரியத் தளையும் அமைந்திருத்தல் காண்க. இத்தளையை **மாமுன் நேரும், விளமுன் நிரையும்** என்னும் வாய்பாட்டால் மறவாமல் நினைவில் அமைத்துக்கொள்ளலாம். இவ்விருதளையும் ஆசிரியப்பாவுக் குரியவை.)

3. **இயற்சீர் வெண்டளை**:—ஈரசைச் சீர்களில் மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் அமைய வருந் தளையே **இயற்சீர் வெண்டளை**யென வழங்கப்படும்.

4. **வெண்சீர் வெண்டளை**:—மூவசைச் சீர்களாகிய காய்ச்சீர்களின் முன் வருஞ்சீர் முதலில் நேரசையமைந்து வருவது **வெண்சீர் வெண்டளை**யென வழங்கப்படும்.

உ - ம்:—கணவன் கருத்திற் கலந்திங் கொழுகு
மனைவியே நன்மனை யாம்.

(இச்செய்யுளில் முதலடியில் மாமுன் நிரையும், இரண்டா மடியில் விளமுன் நேரும் அமைந்து இயற்சீர்வெண்டளை யாயினமை காண்க.)

"யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு." —திருக்குறள்

(இச்செய்யுளில் காய்முன்நேர் வந்து, வெண்சீர் வெண்டளையாயினமை காண்க. இவ்விரு தளைகளும் பெரும்பான்மை வெண்பாவுக்கே உரியனவாதலின், வெண்டளை என்னும் பெயர் பெற்றன. மாமுன் நிரையும் விளமுன் நேரும், காய்முன் நேரும் வெண்டளையாகும் என்பதை நினைவி லமைக்கவேண்டும்.)

* தளைகளைப்பற்றி (1931-ஆவது வருடம்) 4-ஆவது வால்யூமின், 9, 10, 11, 12, 13-ஆவது இதழ்களில் விரிவாக எழுதியிருக்கின்ரேம்.

5. **கலித்தளை**:—முதலில் காய்ச்சீர் நின்று, அதனேடு வந்து சேரும் சீரின் முதலசை நிரையானல், **கலித்தளை**யாகும்.

உ - ம்:—"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன்
செயிர்த்தெறிந்த சினவாளி
முல்லைத்தார் மறமன்னர்
முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கொண்மூ
இடைநுழையு மதியம்போல்
மல்லலோங் கெழில்யானை
மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே."

(இச்செய்யுளில் காய்ச்சீர்முன் நிரையசை [illegible]ருந்திக் கலித்தளையாயினமை காண்க. '[illegible] மயக்கமில்லாக் கலித்தளையான் [illegible] செய்யுள்,' என்பர் காரிகையுரைகாரர் [illegible]பருங்கல **விருத்தி** இச்செய்யுளைச் [illegible]டைக் கலித்தளைக்கு உதாரணம் காட்[illegible] இதில் **'மல்லலோங்'** என நிற்கும் சீர் 'கூவிளம்' என அலகிடும்படி அமைந்துள்ளது. ஆயினும், அச்சீரை—முந்திய இதழில் பொதுச்சீருக்கு உதாரணங் காட்டிய **'அங்கண்வானத்'** எனத்தொடங்கும் செய்யுளில் **'அனந்தசதுட்டயம்' 'மந்தமாருதம்'** என்னும் சீர்கள்பிரிந்திசைப்பதால், **அனந் + த + சதுட் + டயம்**, எனவும் **மந் + த + மா + ருதம்** எனவும் அமைத்து, முறையே **புளிமாநறுநிழல், தேமாந்தண்ணிழல்** எனக் கொண்டாற்போல—**மல் + ல + லோங்** என அமைத்து, தேமாங்காயாகக் கொண்டாலன்றிக் கலித்தளை யாகாமல் நிரையொன்ருசிரியத் தளையாகி, மயக்கமில் கலித்தளை எனவும் சிறப்புடைக் கலித்தளை யெனவும் வழங்கியதற்கு முரணுதல் காண்க.)

6. **ஒன்றிய வஞ்சித்தளை**:—மூவசைச் சீராகிய கனிச்சீர் முதலில் நின்று, அதனேடு பொருந்தும் சீரின் முதல்சை நிரையாக அமைவது **ஒன்றிய வஞ்சித்தளை** எனப்படும்.

7. **ஒன்ரு வஞ்சித்தளை**:—கனிச்சீர்முன் நேரசை வருவது **ஒன்ரு வஞ்சித்தளை** எனப்படும்.

உ - ம்:—மரைமலருறை மகளேனுமவள்
உரைபெறுமனத் துகந்தெய்திடின்
புரையறுநலம் புகச்செய்திடும்
அதனல்,
அவளே புகலென வமைய
உறுதி யாகநீ கருதுக மனனே.

(இச்செய்யுளில் முதல்மூன்று அடிகளிலும் கனிச்சீர்முன் நிரையசை யமைந்து, ஒன்றிய வஞ்சித்தளை யாயினமை காண்க.)

விண்ணினிலியல் வெண்மதிநிலம்
நண்ணியவிருள் நைதரச்செயும்
உண்ணிலவிருள் ஓட்டிடுங்கொலோ
அதனல்,
கல்வியே விளக்கெனக் கண்டிங்
கல்லும் பகலு மதுபெற லறிவே.

(இச்செய்யுளில் முதல் மூன்று அடிகளிலும் கனிச் சீர் முன் நேரசை யமைந்து, ஒன்ரு வஞ்சித்தளையாயினமை காண்க.)

விசேடக் குறிப்பு:—சீர்களும் தளைகளும் செய்யுட்களில் வழங்குங்கால், கவனித்தற்குரியவை பின்வருவன:—

1. வெண்பாவில் மாச்சீர், விளச்சீர், காய்ச்சீர் என்னும் சீர்களே பயின்று வரும்; மற்றச் சீர்கள் வரின், வெண்பாவின் ஓசை கெடும்; இயற்சீர் வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை ஒழிந்த வேற்றுத்தளை விரவா என்று அறிக.

2. ஆசிரியப் பாவில் கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி என்னும் இரண்டு சீரும் வாரா; தளைகள் யாவும் வரும்.

3. கலிப்பாவில் தேமா புளிமா என்னும் மாச்சீர்களும்; கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி என்னும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சி யுரிச் சீர்களும் வாரா; தளைகள் யாவும் வரும். மாச்சீர் இரண்டும் வெண்கலிப்பாவிலும், கொச்சகக் கலிப்பாவிலும்; நிரை நடுவாகிய வஞ்சி யுரிச்சீர் கொச்சகக் கலிப்பாவிலும் அருகி வருதலும் உண்டு.

4. **வஞ்சிப்பாவில்** எல்லாச் சீர்களும் எல்லாத் தளைகளும் பொருந்தி வழங்கும்.

இங்ஙனம் கூறப்படினும், அவ்வச் செய்யுளுக்கெனச் சிறப்பாகச் சொல்லப்பட்ட சீர்களும் தளைகளும் பொருந்தி வருதலே சிறப்புடையதாம்; மற்றவை பொருந்தி வருதல் சிறப்பாகாது என அறிக.

இனி, வெண்பா முதலியவற்றிற்கு அசை பிரித்து, சீர் செய்து தளை நோக்கும்போது சிற்சில இடங்களில் சீருந் தளையும் சிதைந்து வருமாறல், **1 குற்றியலிகரம் 2 குற்றியலுகரம் 3 உயிரளபெடை** இவைகளை அலகுபெருவென நீக்கிக்கொள்ளவேண்டும்; **4 ஐகாரக்குறுக்கமும் 5 ஒற்றளபெடையும்** ஒவ்வொரு மாத்திரையுடையனவாகக் கொள்ளவேண்டும்.

உ - ம்:—

1. "அருளல்ல **தி**யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்." —திருக்குறள்

(இதில் 'அருளல்ல தியாதெனில்' என்னும் இரு சீர்களுக்கிடையில் தளை பார்க்கும்போது காய்முன் நிரை வந்து கலித்தளையாகிறது. கலித்தளை வெண்பாவில் வருதல் கூடாதன்ரே? ஆகையால், புணர்ச்சியில் வந்த குற்றியலிகரமாகிய **தி** என்பது மாத்திரையின்றி வந்ததெனக் கொள்க.)

"கொன்றுகோடுநீடு குருதிபாயவும்
சென்றுகோடுநீடு செழுமலைபொருவன
வென்றுகோடுநீடு விறல்வேழம்
என்றுமூடுநீடு பிடியுளபோலும்
அதனல்,
இண்டிடை இரவிவண் நெறிவரின்
வண்டுண் கோதை யுயிர்வா ழலளே."

(இப்பாட்டில் குற்றுகரம் வந்து முதல் மூன்று அடிகளில் ஆறசைச்சீரும், ஈற்றடியில் ஐந்தசைச் சீருமாயின. வஞ்சிப்பாவில் இப்படி வருதலாகாமையாலும், சீரில் ஐந்தசை ஆறசை கொள்ளப்படாமையாலும், அச்சீர்களிலுள்ள குற்றுகரங்களை நீக்கினல், முதல்மூன்று சீர்களும் தேமாங்காயாகவும், ஈற்றுச்சீர் கூவிளங்காயாகவும் அமையும். இச்செய்யுளில் கலித்தளையும் வந்து வழங்கப்பெறு மல்லவா?)

3. "இட்டடி நோக எடுத்தடி கொப்புளிக்க
வட்டில் சுமந்த மருங்கசையக்—கொட்டிக்
கிழங்கோஒ கிழங்கென்று கூறுவாள் நாவின்
வழங்கோசை வையம் பெறும்."

(கம்பநாடர் மைந்தராகிய **அம்பிகாபதி** என்பார் பாடியதாக வழங்கும் இச்செய்யுளின் மூன்ருமடியைக் கவனிக்க. **'கிழங்கோஒ கிழங்கென்று'** என்னும் இருசீர்களும் **புளிமாங்காய் + புளிமாங்காய்** என்னும் வாய்பாடு பெறும். அதனல், காய்முன் நிரை வந்து கலித்தளையாகி வெண்பாவின் இலக்கணம் கெடுவதால், இங்குள்ள அளபெடைக் குறியாகிய ஒகாரத்தை நீக்க, மாமுன் நிரையாகிய இயற்சீர் வெண்டளை யாதல் காண்க.)

4. "அன்**னை**யையான் நோவ தவமா லணியிழாய்
புன்**னை**யையான் நோவன் புலந்து."

(இச்செய்யுளில் **அன்னையை யான்** என்பதில் உள்ள 'னையை' என்னும் ஐகாரங்கள் குற்றெழுத்தே போலக் குறைந்து குறிலிணைந்த நிரையசையாயின. அதனல், இச்சீர் கூவிளங்காய் ஆயிற்று; ஐகாரத்தைக் குறுக்கமாகக் கொள்ளாவிட்டால், **தேமாந்தண்பூ** ஆதல் காண்க.)

5. "கண்**ண்** கருவிளை கார்முல்லை கூரெயிறு
பொன்**ன்** பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்**ன்** னுழைமருங்குல் மேதகு சாயலாள்
என்**ன்** பிறமகளா மாறு."

(இச்செய்யுளில் ஒற்றளபெடை அடிதோறும் அமைந்து ஓரலகு பெற்றதால், தேமா என்னும் வாய்பாட்டிலடங்கித் தளை கெடாமைக்குக் கருவியாயினமை காண்க. **'கண்ண்'** என்னுஞ் சீர்க்கு வாய்பாடு காணும்போது (கண் + ண்) என நிறுத்தித் **தேமா** எனக் கொள்க. பாட்டில் மெய்யெழுத்து மாத்திரை பெருதாயினும், ஈண்டு அளபெழுந்த மெய் மாத்திரை பெற்றது காண்க. இனி ஆய்த எழுத்தும் இங்ஙனமே அளபெழுந்தக்கால் மாத்திரை பெறும். அதனை,

உ - ம்:—"எஃஃ கிலங்கிய கையராய் இன்னுயிர்
வெஃஃ குவார்க்கில்லை வீடு."
என்னுமிச்செய்யுளிற் காண்க.)

189|35

ஏமாங்கதத் திளவரசன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் B.A., B.L.,
எழுதியவோர்
செந்தமிழ்க்காதை.

கலா நிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசைபாக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1—4—0

கம்பராமாயணம்

ஆரணிய காண்டம்—7. மாரீசன் வதைப் படலம்.

[8-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

இடமுங் காலமு மிராவணற் கென்செயும்.

"வன்மையை மாற்றும் ஆற்றல் காமத்தே வதிந்த தன்றே" என்னும் விதியினை முதலில் வகுத்துப் பின் பாழிவெங்தோள் இராவணன் விரகத்தால் வருந்திய விதங்களையும் அதனைத் தணித்தற்கு அவன் முயன்ற வகைகளையும் கம்பர் கூறுவாராகின்றார்.

புனைமணிமண்டபம் விட்டெழுந்து இராவணன் அழிந்திழி சிந்தையோடும் ஓர் ஆடகக் கோயில் புக்கான். அங்கு, [கைத்

பூவினால் வேய்ந்து செய்த பொங்குபே ரமளி கொங்
தேவிமார் குழுவுநீங்கச் சேர்ந்தனன் சேர்த லோடும்
நாவிநா றோதி நவ்வி நயனமுங் குயமும் புக்குப்
பாவியாக் கொடுத்தவெம்மை பயப்பயப்பரந்ததன்றே

[கொங்களையுடைய மனைவியர் தன்னை விட்டு நீங்கிய பின் தான் தனியே, பூவினால் செய்து விளங்குகின்ற ஓர் படுக்கையைச் சேர்ந்தான். சேர்ந்தவுடன், கஸ்தூரி[illegible] கமழ்கின்ற கூந்தலையுடைய மான்போன்[illegible] கண்களையும் மூலைகளையும் அவ[illegible]டாமல் நினைக்க, அதனால் அவை[illegible]த்த வெப்பம் மெல்ல மெல்ல அதிகரிக்க[illegible]]

அதிகரிக்கவும்,

தூக்கலாக லாத காத லூறு நூறு கோடியாய்
பூக்க வாச வாடை வீசு சீத நீர்பொ திந்தமென்
சேக்கை வீக ரிந்துதிக்க யங்க ளெட்டை வென்றதோ
ளாக்கை தீய வுள்ள நைய வாவி வேவ தாயினான்

[விலக்கமுடியாத காமமானது நூறுநூறு கோடியாக வளர, அதனால், வாசனையுடைய இளங்காற்று வீசுகின்ற குளிர்ந்த பனிநீர் பொருந்திய மெல்லிய படுக்கையாக அமைந்துள்ள மலர்கள் கருகி, எட்டுத் திக்குக்களிலும் உள்ள யானைகளையும் வென்ற தோள்களோடு தன் உடல் தீந்துபோகவும் மனம்நையவும் உயிர் வேகவும் ஆயினன்]

தாது கொண்ட சீத மேவு
சந்து சந்த மென்றளிர்ப்
போது கொண்ட டுத்த போது
பொங்கு தீம ருந்தினால் •
வேது கொண்ட தென்ன மேனி
வெந்து வெந்து விம்முதீ
ஊது வன்று ருத்தி போலு
யிர்த்து யிர்த்து யங்கினான்.

[குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனத்தையும், அழகிய மெல்லிய இளந் தளிர்களையும், மகரந்தப்பொடியுடைய மலர்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பணிப்பெண்கள் இராவணனுக்குச் சைத்தியோபசாரங்கள் செய்யும்பொருட்டுச் சமீபித்தபோது, அவன், பொங்குகின்ற நெருப்பாகிய மருந்தைக்கொண்டு வேது பிடித்ததுபோல், தன்உடல் வெந்து வெந்து, மிகுகின்ற நெருப்பை ஊதுகின்ற வலிய துருத்தியைப்போல பெருமூச்சு விட்டுவிட்டு வாடினான்]

தாவி யாது தீதெ னாது தைய லாளை மெய்யுறப்
பாவி யாத போதி லாத பாவி மாழை பானல்வேல்
காவி யான கண்ணி மேனி காண மூளு மாசையா
லாவி சால நொந்து நொந்த ழுங்கு வானு மாயினான்

[மனதை ஒருநிலைப் படுத்தாமலும், பிறன்மனைவிக்கு ஆசைப்படுவது தீயது என்று கருதாமலும், சீதையைத் தழுவுவதற்கு இடைவிடாமல் நினைத்திருந்த அந்தப் பாவியான இராவணன், மாவடுவையும் கருநெய்தல் மலரையும் வேலாயுதத்தையும் நீரோற்பல மலரையும் போன்ற கண்களையுடைய சீதையின் மேனியைப் பார்ப்பதற்கு மண்டுகின்ற ஆசையினால் மிகவும் உயிர்வருந்திச் சோர்பவனும் ஆயினன்]

பாரங்கி டந்த மாதி ரம்ப ரித்த பாழி யானையின்
கரங்கிடந்தகொம்பொடிந்திரங்கவென்றகாவலன்
மாரங்குடைந்த தும்பிபோலரங்கன் வாளிவந்துவந்
தூரங்குடைந்து நொந்துநொந்துளைந்தொதுங்கினான்

[பாரம் பொருந்திய திசைகளைத்தாங்கிய வலி[illegible]டைய யானைகளின் துதிக்கையில் பொரு[illegible]ந்தங்களை ஒடித்து அதனால் அவை வருந்[illegible] வெற்றிகொண்ட அரசனாகிய இராவண[illegible]ரத்தைக் குடைகின்ற வண்டுகள்போல[illegible]த பாணங்கள் வந்துவந்து மார்பை[illegible] மிகவும் நொந்து வருந்தி ஒடுங்கினான்]

கொன்றை துன்று கோதை போடோர்
கொம்பு வந்தெ னெஞ்சிடை
நின்ற துண்டு கண்ட தென்ற
ழிந்த ழுங்கு நீர்மையான்
மன்ற றங்க லங்கன் மாரன்
வாளி போல மல்லிகைத்
தென்றல் வந்தெ திர்ந்த போது
சீறு வானு மாயினான்

[கொன்றைப்பழம் போன்ற கூந்தலுடன் கூடிய ஒரு பூங்கொம்பு போன்ற மங்கை என் நெஞ்சில் வந்து தங்கி விட்டனள். அவளை நான் பார்த்தது உண்டு, என்று பிதற்றிக்கொண்டு மனவுறுதி அழிந்து வருந்துகின்ற தன்மையனான இராவணன், வாசனை தங்கிய பூமாலையை அணிந்த மன்மதனுடைய அம்புபோல, மல்லிகைப் பூவின் மணத்தோடுகூடிய தென்றற்காற்று வந்து தாக்கியபோது அதனைக் கோபிப்பவனும் ஆயினன்.]

காமங் கொண்டார்க்கு இடம்பெயர்வதால் உண்டோ பயன்? மணிமண்டபம் விட்டு ஆடகக் கோயில் வந்த இராவணன், இவ்விடத்தும் தன்னோய்தணியப் பெறுமையின்,

அன்ன காலை யங்கு நின்றெ
ழுந்த ழுங்கு சிந்தையான்
இன்ன வாறு செய்வெ னென்றொ
ரெண்ணி லானி ரங்குவான்
புன்னு கோடி தீப மாலை
பாலை யாழ்ப ழித்தசொற்
பொன்ன னாரெ டுக்க வங்கொர்
சோலை யூடு போயினான்

[அப்பொழுது அவ்விடம் விட்டெழுந்து, வருந்துகின்ற மனத்தையுடையவனாய், இன்னது செய்வதென்ற எண்ணம் ஒன்றும் இல்லாதவனாகித் துன்பப்பட்டு, பாலையாழின் இசையைப் பழித்தசொற்களைப் பேசும் இலக்குமியைப் போன்ற மாதர் பலர், சிறந்த தீபங்கள் எண்ணிறந்தவைகளை வரிசையாக எடுத்துச் செல்ல, அங்குள்ள ஓர் சோலைக்குச் சென்றான்]

தருக்களின் இனமெல்லாந் தழைத்த அத் தண்ணறுஞ்சோலையின்கண், பையுள்நோய் மிக்க இராவணன் ஓர் பால்நிற அமளியிற் சேர்ந்தனன். அவ்வளவில்,

கனிகளின் மலரின் வந்த
கள்ளுண்டு களிக ளன்ன
வனிதையர் மழலை யின்சொற்
கிள்ளையுங் குயிலும் வண்டும்
இனியன மிழற்று கின்ற
யாவையு மிலங்கை வேந்தன்
முனியுமென் றவிந்த வாய
மூங்கையர் போன்ற வன்றே

[பழங்களிலிருந்தும் மலர்களிலிருந்தும் வந்த மதுவை உண்டு கட்குடியர் போன்றனவும், மாதர்களின் மழலை போன்ற இனிய சொற்களைப் பேசுவனவும் ஆகிய கிளிகளும் குயில்களும் வண்டுகளும், இவைபோன்ற இனியவைகளைப் பேசுகின்ற மற்ற யாவையும், இலங்கைக்கு வேந்தனாகிய இராவணன் கோபிப்பான் என்று அஞ்சி அடங்கிய வாயை உடையவைகளாகி, ஊமைகளைப்போல் இருந்தன]

இராவணன் சோலையை அடைந்ததால் அங்கிருந்த பறவைகள் வாய் ஒடுங்கினவேயன்றி அவன் நோய் அடங்கவில்லை. காமத்தின் வேகம் கலப்பது மனத்திலாதலின் புறத்துள சிலவற்றை மாற்றி மாற்றித் தணிக்க முயல்வது பேதைமை. மாசுடைய மனத்தவர், மனத்தின்கண் அம் மாசு இருப்பதால் தாம் துயருறுகின்றவர்களாகநேர்வதை நினையாமல், இந்த இடத்தில் இந்தக் காலத்தில் இந்தப் பொருளில் பிழைகள் இருக்கின்றனவென்றும் அவ்விடம்காலம் பொருள் முதலியவைகளை மாற்றுவதால் தம் துயரைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும் வீணே எண்ணிப்பலப்பல முயலும் இம்மண்பாலராகிய சிற்றினத்தவர்தம் அறியாமையைக் கம்பர்பெருமான் காட்டுகின்ற நயத்தினை உய்த்துணர்தல் உலகத்தை உயர்வடையச் செய்யும். நறுமலர்க்காவிற்கு இராவணன் நண்ணலும் என்னிகழ்ந்தது? மானமுந் தகவுமின்றி இக்கொடியோன் வளர்த்த காமத்தால் விளைந்த நோய் சற்றேனுந் தணிவதின்றியே, இனியன மிழற்றுகின்றனவெல்லாம்மூங்கையாய்முடிவதேநேர்ந்தது.கொடியோர் வரவே நல்லவர் தம் வாய்திறக்க விழையாமல் இனியன யாவும் ஒழிவது இவ்வுலகில் புதுமையன்று.

இடம்மாறித் தான் எய்தியதொன்றுமில்லை என்பது கண்ட இராவணன், இனி, காலத்திற் கைவைக்கப் புகுகின்றான். தன்னையும் மாற்றும்ஆற்றல் காமத்தே தங்கிய கொள்கையை மறந்த மதியிலியாயினும், காலத்தைத் தான் மாற்றுமோர் ஆற்றலைச் செலுத்துவானாகி,

பருவத்தால் வாடை வந்த
பசும்பனி யநங்க பாணம்
உருவிப்புக் கொளித்த புண்ணிற்
குளித்தலு முளைந்து விம்மி
இருதுத்தான் யாத டாவென்
றியம்பின னியம்ப லோடும்
வெருவிப்போய்ச் சிசிர நீங்கி
வேனில்வந் திறுத்த தன்றே

[பின்பனிக்காலத்தின் இயல்பின்படி வாடைக்காற்றோடு வந்த குளிர்ந்த பனியானது, மன்மதபாணம் பாய்ந்து மறைந்த புண்களில் தாக்கியவுடனே, வருந்திப் பொங்கி, "இப்பொழுது இருக்கும் பருவந்தான் யாதடா" என்று இராவணன் கூவினான். அவ்வளவில், பின்பனிக்காலமானது அஞ்சி ஓடிவிட, அதற்கு அடுத்த பருவமாகிய வேனிற்காலம் வந்து சேர்ந்தது]

"யாதடா இருது" என்னுமவ் வரக்கன்குரல் கேட்டு, பாவம் அப்பேதைச் சிசிரம் பயத்தினால் பின்னும் பனிப்ப ஓடுதலும், காலத்தைக் 'காலி' யாய் விடப்படாதென்ற கடமைபற்றி வேனிற்பருவம் வந்து சேர்ந்தது. ஆயினும் என்! அதனால் இராவணனுக்கு ஏதேனும் துன்பம் நீங்கியதோ வென்னின், அஃதொன்றுமில்லை—

வன்பணை மரமுந் தீய
மலைகளுங் குளிர வாழும்
மென்பனி யெரிந்த தென்றால்
வேனிலை விளம்ப லாமோ
வன்பெனும் விடமுண் டாரை
ஆற்றலா மருந்து முண்டோ
இன்பமுந் துன்பந் தானும்
உள்ளத்தோ டியைந்த வன்றே

[வலிய கிளைகளையுடைய மரங்களும் காட்டுத்தீயையுடைய மலைகளும் குளிர்ந்து வாழ்வதற்குரிய மெல்லிய பனிக்காலமே இராவணனுக்கு வெப்பஞ் செய்ததென்றால், இயல்பிலேயே வெப்பமுடைய வேனிற்காலத்தைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ! காமம் என்னும் விஷத்தை உட்கொண்டவர்களை ஆற்றக்கூடிய மருந்தும் உண்டோ! இன்பமும் துன்பமும் மனத்தின் நிலைமையையே பொருந்தியவைகள் அல்லவோ!]

இன்பமுந் துன்பமும் உள்ளத்தோ டியைந்தபெற்றியை, ஓராமல் விவகரித்த இவ்விராவணனும், ஓர்ந்து விவகரித்த அந்தச் சாத்தனும் (Satan in Milton's "Paradise Lost") இறுதியில் தாம் அடைந்த முடிவு ஒன்றேயாயினும் உலகத்திற் கவ் விருவர்களால் நேர்ந்த செய்திகள் வேறுபடுகின்றன—இது பற்றிப் பின்னர்.

இராவணன் உண்டவிடம் அன்போ, வன்போ? அகரம் வகரம் இரண்டிற்கும் அவ்வடியில் மோனை அமைவதால் இவ்விரண்டில், பொருளிற்குரிய சொல் பொருந்தக் கூடும். அன்பெனுஞ் சொல் இப்பொழுது இராவணன் அடைந்திருந்தது போன்ற தகவிலா மோகத்தின் பெயரால் வழங்கிவரும் மரபில்லை. அது, மாசற்றகாதலை உணர்த்தும் பெற்றியது. எனின் காதல்நோய்க்கும் ஓர் மருந்து முண்டோ, என்பதன் ஈற்று ஓகாரம் எதிர்மறை ஆவது அருமை. ஏனெனில், "பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து" என்றுரைத்த திருவள்ளுவர், அந்நோய்க்கும் ஓர் மருந்து உண்டென்றுணர்த்தினர். தன்னோய்க்குத் தானே மருந்தென நிற்றல் விந்தையேயாயினும், அவ் விஞ்சைசெய் மருந்து ஒன்றிருக்கக் கம்பர், "அன்பெனும் விடமுண்டாரை ஆற்றலாம் மருந்து முண்டோ" என எங்ஙனம் மறுத்து வினவலாம்? மற்று, "வன்பு" என்று, உடன்படுமெய் யின்றியே வந்தசொற் போலும் இது. "வன்பாடு" என்பதற்குப் பரிமேலழகர், "முருட்டுத் தன்மை, அஃதாவது ஓராது செய்துநிற்றல்" எனப்பொருள் கூறுவார். "வன்பாடு" என்பதும், "வன்பு" என்பதும் ஒரு பொருளன ஆவது மணக்குடவர் உரையினால் விளங்கும். ஆதலின், தக்கதன்றென்று ஓராத முருட்டுத் தன்மையால் ஒன்றினை இவ்விராவணன்போல் பற்றிக்கொண்டவர் படுந் துன்பத்தை ஆற்றுவதற்கு மருந்தில்லை, எனக் கொள்ளல் ஏற்புடைத்தாகலாம்.

Kalanilayam Crossword—Puzzle No. 1.

LAST DATE:—13TH FEBRUARY, 1933.

Across

1 A Precious metal.
5 A deep hollow noise.
9 A precious stone.
10 A city in Northern India.
12 Anything proverbially small.
13 A Whirlpool.
15 Indefinite article.
16 Purpose.
17 A cosmetic.
19 Male pig.
21 Sluggish.
23 A Grecian hero.
25 A bush of ivy.
26 A timber tree.
27 Virtuous.
29 One out of many.
30 Formerly.
32 Male sheep.
34 Birds' claw.
35 That is.
36 A sphere.
37 Embankment.
39 Officer in charge.
42 Purport.
43 Tavern.
44 Smell.

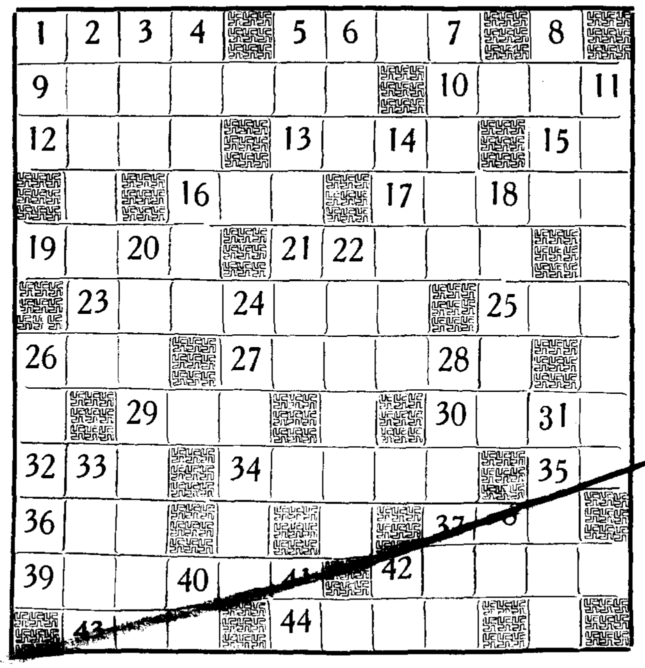

Down

1 Any precious stone.
2 Foreboding evil.
3 Hindrance.
4 Desolate.
5 Defect.
6 Eccentric.
7 Chief officer of a Municipal Corporation.
8 Cliff.
11 An incident.
14 Apparel.
18 Speak.
20 A Moorish palace in Spain.
22 Tidily.
24 [illegible]owing knife.
26 A dart.
28 Delicate.
31 An apostle.
33 A native of Arabia.
38 Indefinite article.
40 Doctor (abbreviated.)
41 A negative.
42 A preposition.

PRIZE

Half-lether-gilt bound volume of the Tamil Literary Weekly "Kalanilayam" for the year 1928 or 1930 or 1931 or 1932 ; or the Journal may be obtained free for the current or the coming year, at the option of the prize-winner.

RULES.

1. Solutions ought to be written in block letters in squares drawn similar to this on a separate sheet of paper.
2. Competitors in India and Burma should enclose with their solutions Indian postage stamps to the value of 4 as. (preferably quarter anna stamps). Competitors from Ceylon should enclose postage stamps of the value of 25 cents. Competitors from Malay States, Strait Settlements, South Africa etc; should send postal orders or money orders of the value of 8 as.
3. The prize winner will be determined by casting lot from among those who have sent correct solutions.
4. Apart from the prize awarded for each individual puzzle, another special prize will be awarded at the end of 6 puzzles and thereafter, to the person who comes out successful in the lot which will be cast among those who have sent correct solutions for six puzzles consequitively. But the volume so awarded as special prize will be unbound.
5. Entries received after the last date will not be included in the competition.
6. The manager's decision in all matters relating to this competition is final.
7. Any person, whether a subscriber to this journal or not, is eligible to enter the competition.

Address solutions to—**The Manager, Kalanilayam, Vellala Street, Purasawalkam, MADRAS.**

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

டானிக்குகள் :

பாதாமி லேகியம்	ரூ. 3-0-0
ரதிவல்லப லேகியம்	2-0-0
மஹா திராக்ஷாதி லேகியம்	2-0-0
குழந்தைகளுக்கு	
ஸ்ரீகர கஸ்தூரி மாத்திரை	0-4-0
பால சஞ்சீவினி	0-4-0
பால ஸுதா (டானிக்)	1-0-0

தைலங்கள்:

சந்தனாதி	6 அவுன்ஸ்	ரூ. 1-0-0
அமிர்தாமலக	,,	0-12-0
பிருங்காமலக	,,	0-12-0
ஸ்திரீகளுக்கு		
ஸுதக டானிக்		2-0-0
கர்ப்பாசய டானிக்		2-0-0
ப்ரஸவ லேகியம்		1-8-0

சுமார் 300 போலிகள் ஏமாற்றும்.

I.D.L. ச்யாவனப்ராசா I.D.L. பிருங்காமலகதைலம் கோரோஜனை மாத்திரை

"நஞ்சன்கூடு பல்பொடி"

சாதாரணம்-பாக்கெட் (ரிஜிஸ்தர் செய்துள்ளது) I.D.L. 61. மெடிகேடட்-டப்பி

தயவுசெய்து கவனித்து வாங்கவும்.

I.D.L. ச்யாவனப்ராச சிறந்த டானிக் சத்வைத்யசாலை - நஞ்சன்கூடு

மூலிகைசேர்ந்தசிற்றுமணக்கு எண்ணெய் காஸ்ட்ராலகஸ்

ஜவரேக்

[பஸ்பங்கள் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும்.] [அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.]

வர்த்தமானம்

சுகாதார முயற்சி:—ஜனநாயகப் பேறு பெற்றுள்ள மேனாடுகள் செய்யும் ஜனநல முயற்சியெல்லாம் கூடிக் கூடிக் கணக்கெடுப்பதனில் முடிகின்றன. இக்கணக்கு புரியும் மாயம் மிகப்பெரியது. கணக்கெடுப்பவரும் அதை அறியும் ஜனங்களும் நலம் செய்துவிட்டதாகவும் செய்யப்பெற்றதாகவும் முறையே எண்ணி மகிழ்ந்து விடுகின்றனர். மேற்பார்வை உத்தியோகஸ்தர்களின் தொகையின் பெருக்காலும், பள்ளிக்குப் போவோர் தொகையினாலும் கல்வி வளர்ந்ததாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஜனனமரணக் கணக்கால் சுகாதாரம் முயலப்பெற்றதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆப்பில் ஆரஞ்சுப் பழங்களின் இறக்குமதிக் கணக்கினாலும் சராசரி வருமானக் கணக்கினாலும் ஒரு நாட்டின் செல்வநிலை நிர்ணயிக்கப்பெறுகின்றது. இன்னபடி மக்களை முன்னேற்றுவிக்கும் இங்கிலாந்து இப்பொழுது எலிக்கணக்கொன்று எடுக்குளது. இங்கிலாந்தில் நான்கு கோடி எலிகள் இருக்கின்றனவாம். இங்கிலாந்தின் ஜனத்தொகையும் நாலுகோடியானபடியினால் ஆளுக்கொரு எலி வீதம் இருக்கின்றனவாம். இந்த எலிக்கணக்கு வீண் மானுட முயற்சியின் அருமையையே காட்டுகின்றது.

எலி வேட்டைக் கமிட்டி யொன்றை ஸ்தாபித்து நோயைத் தடுக்கலாம். அவைகளால் கவரப்பெறும் உணவுப்பொருள் மிஞ்சுவதால், மனிதனுடைய செல்வநிலை ஓங்கும். மேனாட்டின் வழிபற்றி வளர்ந்துவரும் இந்திய மக்களும் இத்துறையில் ஈடுபடும்படி இனிச் சிலர் பிரசாரங்கள் செய்யவருவார்.

***

கடவுள் தத்துவம்:— ஸ்ரீ. ஜெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி கடவுள் தத்துவத்தைப்பற்றிக் கூறியது:-"கடவுள் தத்துவம், 'உண்டு இல்லை' என்பதில் இல்லை. இந்துக்கள் முகமதியர் கிறிஸ்துவர்கள் ஆகிய ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தோன்றும் விதமாய்க் கடவுளைச் சிருஷ்டித்துக்கொண்டு இதுதான் கடவுள் என்கின்றனர். கடவுள் விளக்கத்தினால் கட்டுப்படமாட்டார். கடவுள் ஓர் அனுபவமேயன்றி வாதத்திற்குரிய வொரு பொருளன்று. அவரது இல்லாத தன்மையினாற்றான் நாம் அவரை விளக்க இயலும். கடவுள் உண்டென்றோ அல்லது இல்லையென்றோ நான் கூறவரவில்லை. ஆனால் கடவுளை அறிந்து அவரை விளக்க வல்ல ஒருவன் நான் அல்லன் என்பதையே கூறுகின்றேன். ஒவ்வொருவரும் பிரக்ஞையோ டிருக்கவேண்டும். அப்படியிருப்பவர்கள் விடுதலை பெற்றவர்கள். அவர்களுக்குக் கடவுள் அனுபவம் ஏற்படுகின்றது. அவ்வனுபவம் சொல்லிவைக்க முடியாது; தானாக உதயமாகவேண்டும். பிரக்ஞை உடைய வாழ்க்கையில் இவ்வனுபவம் உதிக்கும்."

***

முன்னேற்றம்:—மேனாடுகளிலும் சிறப்பாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலும் நிகழும் பகற்கொள்ளைகள், இதுபொழுது முன்னேற்றத்திலும் அரசியல் செல்வாக்கிலும் முதிர்ந்துவரும் இந்தியாவிலும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. சமீபத்தில் கல்கத்தா சர்வகலாசாலை வேலையாளர் இருவர் 28000ரூபாய் பணத்துடன் கல்கத்தா இம்பீரியல் பாங்கியிலிருந்து திரும்பிக்கொண்டிருந்தனராம். இரு பஞ்சாபிகள் அவர்களைத் தாக்கி அவர்களிடமிருந்த பணத்தை அபகரித்துச் சென்றனராம். இது பகல் நிகழ்சியாம். எனவே இனி இந்தியா சுயராஜ்ஜியத்தை அனேகமாய் எய்திவிட்டதென்றே சொல்லலாம்.

***

பேர்னார்ட் ஷா:—சிறந்த நாடகாசிரியரும் சீர்திருத்தக்காரருமான ஜியார்ஜ் பெர்னார்ட் ஷா இந்தியாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யப்போகின்றார் என்றும், சென்னையிலுள்ள சில சங்கத்தார் அவரைச் சென்னைக்கு வருமாறு அழைத்துத் தந்தியனுப்பி யிருக்கின்றனர் என்றும் தெரிகின்றது.

***

காலண்டர் வரவு:—இரங்கூனில் புத்தக வியாபாரம் செய்யும் நவீனகதா புத்தகச் சாலையினர் வெளியிட்ட 1933-வது வருடக் காலண்டர் வரப்பெற்றோம். காலண்டரில் தமிழ் வருஷத் தேதியும், பண்டிகை தினங்களும், இராகுகாலம், வாரசூலை முதலியவைகளும் குறிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இக்காலண்டர் அதிக உபயோகமுள்ள முறையில் வெளியிடப் [illegible]கின்றது.

***

வேலை நிறுத்த முடிவு:—அ[illegible] மாதம் 24-ந் தேதியன்று ஏற்பட்ட வேலை நிறுத்தம் [illegible]றது. டிசப்பர் மாதம் 23-ந்தேதியன்று ரயில்வே அதிகாரிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட மத்தியஸ்த முறைப்படி இவ்வேலை நிறுத்தம் முடிவடைந்தது.

***

அயர்லாந்து அரசியல் நிலை:—அயர்லாந்தில் டிவாலரா கட்சியார், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்தில் குறைவு செய்யவேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானங் கொண்டுவந்தனர். இத் தீர்மானம் நிறைவேறாதபடி, தொழிற்கட்சிப் பிரதிநிதிகள் எதிர்த்தமையால், தற்கால அரசாங்க சபை கலைந்தது. எனவே புது அரசாங்க சபையை அமைக்க ஜனவரி மாதம் 24-ந் தேதியன்று பொதுத் தேர்தல் நடைபெறும் என்று அயல்நாட்டுச்செய்தி கூறுகின்றது. புதுத் தேர்தலில் டிவாலரா கட்சியார் வெற்றி பெறுவார் என்றும், இத்தீர்மானம் நிறைவேறுமென்றும் டிவாலரா நம்புகின்றார்.

***

தீண்டாமை மசோதா:—தீண்டாமை விலக்கைப் பற்றி டாக்டர் சுப்பராயன் கொண்டுவந்த மசோதாவுக்கு ராஜப்பிரதிநிதி தமது அனுமதியையளிப்பார் என்று ஒரு செய்தி கிடைத்துளதாம்.

***

ருஷிய சுதந்திரம்:—ருஷிய அரசாங்கத்தார் செய்துவரும் நாத்திக முயற்சிக்கு எதிராய்ப் பிரசாரம் செய்த ஒரு பாதிரியாருக்கு அவ்வரசாங்கத்தார் 6 வருடச் சிறைவாசம் அளித்திருக்கின்றனர். அவர் சிறைவாசம் முடிந்தபின் ருஷியாவில்இருத்தலாகாதென்று தேசப் பிரஷ்ட உத்திரவும் பிறப்பித்திருக்கின்றனர். மக்கள் சமத்துவத்திற்கும் சுதந்தரத்திற்கும் என்று அமைக்கப்பெற்ற புதிய ருஷிய ஆட்சிமுறையில் சுதந்தரம் பெறுகின்ற பேறு இதுவே.

***

பிலிப்பையின் தீவுக்கு விடுதலை:—அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் கீழிருந்த பி[illegible] சுயராஜ்ஜியம் அளித்துவிட அ[illegible] சபையார் தீர்மானம் [illegible] விட்டனர் என்று அயல்நாட்டுச் செய்தி [illegible].

KALANILAYAM
Reg. No. M. 2324.

— கம்ப ராமாயணம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு முதலியவைகளுடன்

வை. மு. சடகோப ராமாநுஜாசாரியார்
சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்
வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியார்.

ஆகியவர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பால காண்டம்	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	,,	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	,,	4	0	0
கிட்கிந்தா காண்டம்	,,	4	8	0
சுந்தர காண்டம்	,,	5	0	0
யுத்த காண்டம்—2 பாகம்	,,	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்ஸல் கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதியாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர்:— கலா நிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேகபலம், ஞாபகசக்தி, உற்சாகம், ஊக்கம், சுக சம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில் எங்கள் பிரசித்திபெற்ற

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்ரைகள்

பலவிருத்தி ஔஷதங்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில் நிற்கின்றன. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற 53 வருஷங்களாக) உபயோகித்து குணமென்னும் பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் ஒரு டப்பியை உபயோகித்துக் குணத்தை அறியுங்கள்.

32 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு	ரூ.	1	0	0
5 டப்பிகள்	ரூ.	4	0	0

இனும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் இனும்!

ஆதங்க நிக்ரஹ ஔஷதாலயம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

கற்பக மலர் (சிறு கதைகள்)

(ஆசிரியர் - சகோதரி வி. பாலம்மாள்)

மலர் 1 - விருந்தில் விலங்கு - விலை அணா 3.
மலர் 2 - அவள் இஷ்டம் - விலை அணா 3.
ஏழணா ஸ்டாம்புக்கு 2 புத்தகங்கள் அனுப்பப்படும்.
ஸ்ரீமதீ பிரசுராலயம், மயிலாப்பூர், சென்னை.

பாரத வசனம்

ஆதிபர்வம் 3-8-0. ஸபா, ஆரண்ய, விராட பர்வங்கள் அடங்கியது ரூபா 5-0-0. உத்தியோக, பீஷ்ம, துரோண, கர்ண சல்லிய, ஸவுப்திக பர்வங்கள் அடங்கியது 5-0-0. சாந்தி, அநுசாசனிக, அச்வமேத, ஆச்ரமவாஸ, ஸ்வர்க்காரோஹண, முசல, மஹாப்ரஸ்தானிக பர்வங்கள் அடங்கியது 5-0-0.

பாலவிநோதினி ஆபீஸ், 323, தண்டையார்ப்பேட்டை
வண்ணாரப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்

NATIONAL INSURANCE COMPANY, LIMITED.

Head Office:
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

New Policies Issued in 1931 for over	Rs. 1,32,33,000
Showing an increase over the New Business figure for 1930 of	16.54 %
Claims paid up to end of 1931 over	Rs. 90,00,000
Invested Funds amount to over	Rs. 1,75,00,000

LOW RATES — LIBERAL CONDITIONS
NEW TABLES — NEW BENEFITS

For particulars & Agencies please write to:—

R. G. DAS & Co., *Managers.* OR The Branch Secretary, Madras Branch, 113, Armenian Street, Madras.

FIRE & ACCIDENT RISKS
covered by
NATIONAL FIRE
AND
GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd.,
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

The Branch Secretary, Madras Branch, 113, Armenian Street, Madras. OR R. G. DAS & Co., *Managers.*

Printed at the B. N. Press, Mount Road and Published by Mr. E. Kumariah, B.A., B.L., (Editor)